

En scene, 23 udviklingshæmmede, 50 års historie

05/2011

4. MARTS

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Jens Nielsen (redaktør), jni@sl.dk
Kurt Ladefoged, kl@sl.dk
Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk
Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Steven Leweson (layout), stl@sl.dk

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på www.socialpaedagogen.dk**Adresse**Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
redaktionen@sl.dk
www.socialpaedagogen.dk**Læserbreve og kronikker**

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til redaktionen@sl.dk

AnnoncesalgDG Media as
St. Kongensgade 72
1264 København K
Tlf. 7027 1155. Fax 7027 1156
epost@dgmedia.dk
www.dgmedia.dk**Kommende deadlines**

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer til 06/11, der udkommer den 18. marts, er mandag den 7. marts kl. 12. Deadline for stillingsannoncer til 07/11 er den 21. marts kl. 12. For tekstsideannoncer er deadline til 07/11 onsdag den 16. marts.

Redaktionen af 05/11 er afsluttet den 24.02.2011

AbonnementAbonnementspris 2011:
895,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 40,00 kr. + porto**Oplag**41.606 i perioden
01.07.09-30.06.10**Tryk og produktion**

Datagraf Auning AS

Forsidefoto

Lene Esthave

Medlem af
Danske
Specialmedier

Den aftale, vi har fået forhandlet hjem må betegnes som det muliges kunst – et kriseforlig

KOMMENTAR

Ikke prangende – men ok

Af Benny Andersen
Forbundsformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Så har vi landet KTO-forliget på KL-området. Tilbage står i skrivende stund vores egne overenskomster og KTO's forlig med Danske Regioner. Men første aftale er altså i hus. Det var jo givet på forhånd, at det ville blive et magert udfald. Den økonomiske virkelighed, vi står midt i, gav selvsagt et helt andet og mere dystert udgangspunkt end ved forhandlingerne i 2008. Men samlet set synes jeg, vi må konkludere, at aftalen er acceptabel – ikke prangende, men acceptabel!

Det faktum, at vi startede forhandlingerne med en gæld, sammenholdt med den økonomiske krise, vi fortsat befinder os i, giver, at der ikke var mange rede penge at forhandle om. Så den aftale, vi har fået forhandlet hjem, må betegnes som det muliges kunst – et kriseforlig.

På plussiden tæller, at vores krav om en særlig pose penge til Socialpædagogerne er blevet mødt med anerkendelse. Vi rejste kravet om en særlig begunstiggelse af Socialpædagogerne under arbejdet med Lønkommissionen for at rette op på den skævdeling, der er for vores område. Og selvom de cirka 20 millioner kroner, der blev afsat, ikke er en stor pose penge, så er anerkendelsen af vores særlige ligelønsproblem værd at tage med.

Et andet plus er, at ordningen med seniordage fortsætter, og at vi fik forhandlet en særlig tryghedspulje hjem. Tryghedspuljen vil gælde for LO-organisationerne, og giver det enkelte opsagte LO-medlem mulighed for at søge penge til blandt andet kompetenceudvikling og efteruddannelse. Det er en god mulighed midt i en tid med stigende ledighed.

Det er naturligvis en bet, at der ikke bliver tale om lønstigninger det første år, hvorfor der vil være udsigt til en negativ udvikling i reallønnen. Men fakta er jo, at vi skyldte penge på forhånd. Lønudviklingen har for kommunalt ansatte været større end på det private område. Det skyldes den såkaldte reguleringsordning, der sikrer en delvis parallel lønudvikling mellem offentligt og privat ansatte. Den virker begge veje, så når vi har en større lønudvikling end det private område, kommer vi i minus. Det skete denne gang for første gang.

Reguleringsordningen har set over en længere periode været en rigtig god ting for de offentlige ansatte, bare ikke denne gang. Det er den gæld, der bevirker, at der ikke er nogen lønstigning i 2011, og derfor får vi en negativ reallønsudvikling. Til gengæld er der med prognoserne for de kommende års prisstigninger udsigt til, at de generelle lønstigninger til alle vil kunne matche prisstigningerne i det andet overenskomstår, og dermed sikre reallønnen i 2012.

Så som jeg har sagt på min OK-blog, så var det da sjovere i 2008. Men samlet set må vi sige, at det er en acceptabel overenskomstaftale.

INDHOLD

FOTO: BJARNE HYLDGAARD

08

04 OK 2011

Når man er forgældet, kan man ikke blive forgyldt. Det synes at være konklusionen oven på indgåelsen af overenskomstaftalerne på det regionale og kommunale område: De offentligt ansatte startede forhandlingerne med en gæld, de økonomiske rammer var meget snævre – og resultatet blev derefter. Ikke prangende, men det muliges kunst, som Socialpædagogernes formand karakteriserer aftalerne. Men han kalder det også acceptabelt og peger på en række lyspunkter i både det store KTO-forlig og i forbundets egne aftaler

04 Ikke forgyldt, men acceptabelt**06 Lyspunkter i et gråt landskab****07 Ganske meget for få penge****08 GENTLE TEACHING**

Kan man give professionel kærlighed? Det kan man godt, siger medarbejderne på Sødisebakke i Mariager. Her er det erklærede mål, at personalet skal give de udviklingshæmmede beboere kærlighed. Det er sat så meget i system, at ansøgere, der er indkaldt til jobsamtale, får at vide, at det at kunne give kærlighed, kys og kram er en del af jobbeskrivelsen. 'Man skal kunne tage en 40-årig mand op på skødet og klø og nusse ham, som var han et lille barn', siger afdelingsleder Susanne Poulsen

08 Kærlighed i arbejdstiden

FOTO: LENE ESTHAVE

12

12 UDVIKLINGSHÆMMEDE

Det blev en rejse i mere end én forstand, da 23 udviklingshæmmede fra Nordhøj i Kolding sammen med teatret Mungo Park lavede teater om de sidste 50 år i de udviklingshæmmedes historie. Fotojournalist Lene Esthave fulgte med på rejsen

12 De rejsende**14 GLOBALE STEMME**

Specialskolen Jedlickuv Ustav for handicappede børn og unge i den tjekkiske hovedstad Prag har ét centralt mål: Ved at anlægge et komplekst syn på elevernes muligheder og yde en målrettet indsats, skal eleverne lære at klare sig selv bedst muligt – og grundstenen i indsatsen er tværfagligt teamarbejde, fortæller forstanderen og en af skolen socialpædagoger

14 Hjælp til selvhjælp**16 REGERINGSINDGREB**

Efterlønstal pumpet i vejret

17 ULIGESTILLING

Mænd fik mest ud af skattelettelser

18 FACEBOOK**19 UDVIKLINGSHÆMMEDES HELBRED**

Bliver sjældnere tjekket for kræft

20 BØGER

OK 2011

Ikke forgyldt, men acceptabelt

Ikke prangende. Det muliges kunst. Ikke noget at juble over. Et kriseforlig. Begejstringen har været til at overskue efter indgåelsen af OK-forliget mellem KL og KTO. Men resultatet er acceptabelt i en meget vanskelig situation, mener Socialpædagogernes formand, der peger på en række skridt i den rigtige retning

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Sætningen har været at læse flere gange i løbet af OK-forhandlingerne på Socialpædagogernes forbundsformand Benny Andersens blog: Det var da sjovere i 2008. Og det er der ikke noget at sige til, når man kaster et blik på de økonomiske rammer, der har været at forhandle i.

Og det var da heller ikke jubelbrøl og armene i vejret-attituder, der prægede foretagendet, da KTO og KL afsluttede 30 timers forhandlinger med signaturer på en ny, toårig overenskomst på det kommunale område.

Acceptabelt uden at være prangende. Sådan lyder den korte karakteristik fra Socialpædago-

gernes formand, Benny Andersen, der også kalder forliget for 'det muliges kunst' og peger på, at det er lykkedes at skabe en række forbedringer inden for de snævre rammer.

– Aftalen er ikke noget at prale af. Alt i alt er der tale om et kriseforlig, som jeg synes er acceptabelt under de givne rammer og forudsætninger. Vi må konstatere, at der ikke bliver lønstigninger det første år, hvorfor der vil være udsigt til en negativ udvikling i reallønnen. Til gengæld er der med prognoserne for de kommende års prisstigninger udsigt til, at de generelle lønstigninger til alle vil kunne matche prisstigningerne i det andet overenskomstår, og dermed sikre reallønnen i 2012, siger Benny Andersen.

Og acceptabel er også det ord, der bliver brugt af de to hovedforhandlere – KTO-formand og formand Danmarks Lærerforening Anders Bondo og KL's Michael Ziegler, der er borgmester i Taastrup.

– Vi har indgået en stram aftale, der er samfundsøkonomisk ansvarlig, siger Michael Ziegler, og med et lidt andet ordvalg er Anders Bondo helt på linje:

– Vi har indgået et smalt forlig, som afspejler den vanskelige samfundsøkonomiske situation. Med forliget er det dog sikret, at alle ansatte fastholder reallønnen via generelle lønstigninger i det andet år, siger KTO-formanden.

Gæld og realløn

Det Anders Bondo sigter til, er det faktum, at der det første år er aftalt et rundt nul. Ingen lønstigninger, men heller ikke nogen lønnedgang.

Når det overhovedet kunne komme på tale, skyldes det den 'gæld', KTO-forbundene gik ind i forhandlingerne med. Den såkaldte reguleringsordning, der sørger for en nogenlunde parallel udvikling i lønningerne på det private og det offentlige arbejdsmarked, faldt for første gang ikke ud til de offentligt ansattes fordel. Igennem den indeværende OK-periode har de offentligt ansatte fået for meget i lønstigninger i forhold til de privatansatte.

Derfor skulle de egentlig reguleres ned, men det er altså løst ved at holde lønnen i ro det første år – det vil sige indtil udgangen af 2011.

Den 1. januar 2012 stiger lønnen så 1,81 procent, og 1. april 2012 ryger der yderligere 0,84

Tæt på målstregen

KTO-forlig – tjek. Det regionale døgnområde – tjek. Pædagoger i særlige stillinger – tjek. Det er blevet sat flere og flere flueben i de sidste par ugers intense OK-forhandlinger. Efter en meget langsom optakt kom forlig og aftaler på plads på såvel det regionale som det kommunale område. Fart over feltet kom der – helt forventeligt – først efter det statslige område

havde forhandlet færdig. I skrivende stund – torsdag den 24. februar – forhandles der fortsat på en række områder, ligesom forbundets egen aftale med KL heller ikke er afsluttet. Det bliver de først efter dette blad er sendt i trykken. Følg derfor med på hjemmesiden, www.sl.dk/ok2011, og på forbundsformand Benny Andersens blog på www.sl.dk/blogok11

Det er vigtigt, at vi husker hinanden på, at der er to stemmesedler i år. Der er den, vi snart får i hånden om OK 2011 – og så er der den til folketingsvalget. Og det er med den sidste i hånden, vi kan gøre op med den siddende regerings elendighedspolitik

Benny Andersen, forbundsformand

procent på, så den samlede lønstigning bliver på 2,65 procent i det andet år af den toårige overenskomstaftale.

Socialpædagogernes formand medgiver, at det ikke er prangende, men han afviser, at det ville være en god ide at afskaffe reguleringsordningen:

– Det er altså første gang, ordningen trækker os i den forkerte retning. Historisk set har den været en kæmpe gevinst for de offentligt ansatte. Og hvis ikke de forudsætninger, der ligger til grund for de aftalte stigninger, skal holde, så skal lønudviklingen på det private område være *lavere* i den kommende periode, end den har været i den forløbne, konstaterer Benny Andersen.

Twist om trygheden

Ligesom de øvrige forbundsformænd i KTO er Socialpædagogernes Benny Andersen skuffet over KL's lodrette afvisning af en række krav om øget tryghed for de kommunalt ansatte, som KTO havde stillet. BUPL-formand Henning Pedersen kalder det 'manglende ansvarlighed' fra kommunernes side, og Benny Andersen undrer sig over, at KL hverken var til at hukke eller stikke i:

– KTO ville gerne, at kommunerne forpligtede sig til omplacering ved afskedigelse, sådan at en kommune ikke opsiges kvalificerede medarbejdere i den ene ende af kommunen og ansætter andre i den anden ende, og at den enkelte kommune forpligter sig til at oprette en jobbank for opsagte. Det krav mødte massiv modstand i KL. Så det endte med, at vi måtte droppe alle krav om tryghed. Det synes jeg er meget beklageligt. Ikke mindst fordi der jo ifølge KL's egen formand kan forventes mange tusinde fyringer, siger Benny Andersen.

Hos KL er Michael Ziegler modsat godt tilfreds med, at KTO for eksempel ikke kom igennem med sit krav om forlængede opsigelsesvarsler.

– Kommunerne skal have mulighed for løbende at tilpasse deres økonomi og prioriteringer, og derfor skal det ikke gøres vanskeligere at afskedige medarbejdere, end det er i dag. Men vi er glade for, at vi med tryghedspuljen kan hjælpe dem, der bliver afskediget, med at komme videre til næste job, siger han.

Tryghedspuljen er en pulje på i alt 80 millioner kroner, hvorfra et afskediget medlem af et LO-forbund kan søge op til 10.000 kroner til efteruddan-

nelse og kompetenceudvikling, der kan gøre det lettere at finde et nyt job. Puljens penge kommer fra ATP-midler, og midlerne skal administreres af OAO og arbejdsgiverne. Det skal gøres ubureaukratisk, alle ansøgere skal have svar inden 14 dage, og der kan søges om midler fra puljen fra 1. juni i år.

To stemmesedler

Socialpædagogernes Benny Andersen kalder puljen 'værd at tage med':

– Det er ikke godt, at der er behov for den, men det er godt, for dem, der bliver fyret. Den kan jo ikke redde alt for dem, men det er en god mulighed, der er værd at tage med, siger han.

Og der er også andre elementer i KTO-forliget, der er værd at tage med, siger han.

– Vi er da tilfredse med at ordningen med seniordage nu gøres permanent, at det nu bliver muligt at belønne arbejdsmiljørepræsentanter med funktionsløn, og at der er aftalt forbedrede opsigelsesvarsler for TR'er i tilfælde af arbejdsmangel.

Og ikke mindst er han tilfreds med den særlige pulje på 20 millioner, der skal rette op på noget af det efterslæb, det socialpædagogiske og pædagogiske område har i forhold til andre personalegrupper. Læs mere om det i artiklen 'Lyspunkter i gråt landskab' på de følgende sider.

– Og så er det vigtigt at huske, at vi også fik sagt nej til en lang række af de krav, KL mødte frem med, og som ville have svækket både vores medlemmers og fællesskabets muligheder, fastslår Benny Andersen.

Nu skal forliget til urafstemning (se køreplanen for resten af OK-forløbet på de følgende sider), og her gælder det om at holde sig klart, hvad det er, man stemmer om.

– Jeg kan godt forstå, hvis vores medlemmer er utilfredse med de magre rammer, der har været for det her forlig, og med de mange nedskæringer, der hærger det socialpædagogiske område. Men vi får altså ikke en ny regering ved at stemme nej til OK-resultatet. Det er vigtigt, at vi husker hinanden på, at der er to stemmesedler i år. Der er den, vi snart får i hånden om OK 2011 – og så er der den til folketingsvalget. Og det er med den sidste i hånden, vi kan gøre op med den siddende regerings elendighedspolitik, siger Socialpædagogernes formand. ■

KTO-aftalen kort

Generelle lønstigninger

0 procent i resten af 2011. For 2012 er aftalt en samlet stigning på 2,65 procent – de første 1,81 falder 1. januar, resten 1. oktober.

Seniorrettigheder

Retten til seniordage gøres permanent med samme regler for indtræden, konvertering til bonus eller pension og afvikling som aftalt ved OK 2008.

MED-aftalen

Hoved-MED-udvalgene får færre centralt aftalte obligatoriske opgaver.

TR og AMR

Forbedrede opsigelsesvarsler for TR'er ved arbejdsmangel, som skal følge den overenskomst, vedkommende er ansat på, men minimum skal være seks måneder. Der kan aftales funktionsløn til AMR'erne, arbejdsmiljørepræsentanterne.

Socialpædagogernes hovedbestyrelse godkendte på sit møde den 22. februar enstemmigt KTO-forliget.

Læs mere om KTO-forliget på www.kto.dk

OK 2011

Lyspunkter i et gråt landskab

Selvom OK 2011-resultatet blev præcis så farveløst som forventet, så er der nogle lyspunkter: Gennembrud på værksteds- og familieplejeområdet, og løn efterslæbet på det pædagogiske område blev anerkendt med en særlig pulje

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

OK, OK-resultatet er som forventet magert og ikke noget at prale af – det er der bred enighed om i fagforbundene bag de aftaler, der nu er ved at falde på plads. Men det hele er ikke kun gråt i gråt. Der er nogle gode og ikke mindst fremadrettede elementer i aftalerne, der udgør lyspunkter i det ellers lidt trøstesløse landskab, siger Socialpædagogernes formand, Benny Andersen.

Det drejer sig først og fremmest om tre elementer, og selvom det selvsagt ikke handler om store summer til lønstigninger, så er Benny Andersen rigtig glad for, at de tre ting peger i den helt rigtige retning

– Det har selvfølgelig været rigtig svært, når der ikke var mere at forhandle om, men det er faktisk lykkedes at få nogle ting igennem, som jeg er meget, meget tilfreds med, siger han.

Dels har det socialpædagogiske og pædagogiske område fået en anerkendelse af det løn efterslæb, området har, i form af en pose penge særligt øremærket til lønudviklingen på dette område.

Dels er det aftalt, at de ansatte på værkstedsområdet i løbet af den kommende over-

enskomstperiode overflyttes til socialpædagogoverenskomsten, og det vil forbedre deres forhold.

Og dels skal der i den kommende OK-periode ses nærmere på ansættelsesforholdene for familieplejere.

Et vigtigt signal

Den særlige pulje, der skal være med til at rette op på skævdelingen for det socialpædagogiske og pædagogiske område er på 20 millioner kroner. De skal deles mellem Socialpædagogerne, BUPL og LFS, og af de 20 millioner tilfalder cirka seks millioner kroner det socialpædagogiske område.

Selvom det ikke er et beløb, der kan rette hverken halvt eller helt op på efterslæbet, er det et vigtigt signal, mener Socialpædagogernes formand.

– Jeg er meget tilfreds med, at vores krav om en særlig pose penge til Socialpædagogerne er blevet mødt med anerkendelse. Vi rejste kravet om en særlig begunstiggelse af Socialpædagogerne under arbejdet med Lønkommissionen, og nu viser arbejdsgiversiden, at de har hørt budskabet. Det er ganske vist ikke en stor pose penge, men anerkendelsen af vores særlige ligelønsproblem er værd at tage med, siger Benny Andersen.

Lønkommissionens arbejde viste sidste forår, at det socialpædagogiske og pædagogiske område har et dramatisk efterslæb på lønsiden – både når man ser på kroner og ører pr. måned, men også over et livsforløb. Derfor er det vigtigt, at arbejdsgiversiden erkender, at der skal gøres noget ved det, siger Benny Andersen.

– Det siger sig selv, at det her langt fra er noget, vi er færdige med – men nu er vi startet. Og det skal vi følge op på, lover han.

Løsning for værkstedsområdet

Det andet lyspunkt, Benny Andersen peger på, er, at der nu er enighed om at få gjort noget ved en af de alvorlige mangler ved OK-aftalen fra 2008. Det handler om værkstedsområdet og om pension, seniordage og lønparallelitet for de ansatte.

Det vil berøre institutionsledere, stedfortrædere/souschefer, værkstedsledere, værkstedsassistenter og socialpædagoger på den 'socialpædagogiske del' af værkstedsområdet.

Frem til 1995 var denne gruppe omfattet af en 'ren' SL-overenskomst, og det er lige præcis den tilstand, som nu vil blive en realitet igen.

I aftalen om OK 2008 lykkedes det ikke at sikre denne gruppe samme vilkår, som det socialpædagogiske personale, de arbejder side om side med – noget, der ikke underligt vakte betydelig kritik på daværende tidspunkt.

– Det var et stort ønske for os at få rettet op på det, og det er derfor rigtig godt, at vi er blevet enige om, at vi i overenskomstperioden skal have den del af personalet, der er ansat på værkstedsområdet, overflyttet til socialpædagogoverenskomsten for døgnområdet, siger Benny Andersen.

– Og det gode er, at det ikke er usikkert. Pengene skal ikke findes i løbet af OK-perioden – vi har afsat pengene på forhånd, sådan så værkstedsområdet, allersnarest når overenskomsten udløber, bliver ligestillet med socialpædagoger på døgnområdet, hvad angår løn, pension og seniordage. Det vil være et stort løfte, vi på den måde kan indfri over for kollegerne på værkstedsområdet. Og det er jeg virkelig glad for, siger han.

Dog er det usikkert, om det lykkes at få ændret aldersgrænsen i forhold til seniordagene. Som det er nu, kan de ansatte på værkstedsområdet fortsat først få seniordage, når de fylder 60, mens det for de socialpædagogiske kolleger er, når de fylder 58.

Håbet er, at overflytningen kan ske før OK-aftalen udløber i 2013 – og gerne samtidig med udmøntningen af de generelle lønstigninger 1. januar 2012.

Tættere på

Den tredje ting, Benny Andersen fremhæver som en slags gennembrud, er det projekt, som er aftalt med KL for at få afdækket mulighederne for en fælles aftale om ansættelsesvilkår for kommunale familieplejere, samt retspraksis for familieplejeres ansættelsesforhold.

Der har gennem en årrække været strid om familieplejernes stilling i forhold til kommunerne, og det er kommet til en række retssager og tvister om det ene og det andet i familieplejernes arbejdsforhold.

Med Barnets Reform er der nu åbnet for deciderede kommunalt ansatte familieplejere, og det har aktualiseret spørgsmålet om arbejdsvilkårene for en række kommuner – og dermed også for KL, vurderer Socialpædagogernes formand.

– Det synes jeg er et meget stort skridt for familieplejeområdet. Vi ved jo ikke, hvad det ender med, men det er det tætteste, vi har været i mange år på at få KL til at tale om en egentlig ansættelse af familieplejere, konstaterer Benny Andersen. ■

Aftalen med KL var ved bladets deadline ikke færdigforhandlet – se seneste nyt fra OK-forhandlingerne på www.sl.dk/ok2011

OK 2011

Ganske meget for få penge

Det var ikke mange penge på bordet, men det er lykkedes at få noget ganske fornuftigt ud af lidt, mener Socialpædagogernes formand i en vurdering af den nye døgnoverenskomst med regionerne og andre OK-aftaler, der er på plads

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Det lyder ikke af meget, og det er heller ikke meget: 0,3 procent af lønsummen var der afsat til forhandlingerne mellem de enkelte organisationer og arbejdsgiversiden. Så det handlede om at få mest muligt ud af det lidt, der var, da Socialpædagogernes forhandlere fik strikket en ny døgnoverenskomst sammen med RLTN, Regionernes Lønnings- og Takstnævn. Og det lykkedes langt hen ad vejen, vurderer Socialpædagogernes formand, Benny Andersen.

– Der er kun en meget lille sum til de enkelte overenskomster, og derfor handler det hele tiden om, hvad det er klogest og bedst at bruge pengene til – ikke bare nu og her, men også i et fremtidsperspektiv. Jeg synes, vi har lavet en fornuftig løsning med Danske Regioner, siger han.

Aftalen med regionerne er i store træk identisk med den aftale, der i skrivende stund er på vej med kommunerne.

– Og ligesom i det kommunale forlig er der lavet en særlig pulje til at hæve lønningerne på det socialpædagogiske område – det har dog kun kunnet lade sig gøre, fordi KTO-parterne gik ind og spædede op med en million

kroner. Og det er vi selvfølgelig glade for, siger Benny Andersen.

Aftalen med regionerne betyder en ændring i kvalifikationsløntrinene fra 26 til 27, fra 29 til 30 og fra 33 til 34. Det sker med fuld gennemslagskraft.

Når det overhovedet har kunnet lade sig gøre inden for de snævre lønrammer, er det fordi, man både har brugt de 0,3 procent, der var afsat til organisationsforhandlingerne, har lagt de nævnte ekstra socialpædagog-penge i kassen og har ændret det nuværende stillingstillæg fra 4.000 kroner til 1.025 kroner årligt.

– Det er en meget beskeden lønstigning, der sker her og nu, det ved jeg. Men fremadrettet synes jeg, at det er fornuftigt at ændre vores trin til et højere niveau. Også når vi sammenligner med andre områder, siger Benny Andersen.

Små skridt fremad

De øvrige elementer i aftalen betyder, at grundlønstillægget bliver hævet med 1.000 kroner årligt for mellemledere og konsulenter.

De pædagogstuderende, som fortsat trækkes med den lønnede praktik, fik ikke nogen lønforhøjelse ved OK 2008. De får denne gang en stigning på 0,6 procent – altså det dobbelte af de 0,3 procent, der egentlig var afsat.

Ledere og forstandere får hævet deres pension med 0,4 procent til 15,4 procent.

ATP-satsen hæves for alle, så de grupper, der hidtil har været på E-satsen, flyttes til F-satsen, og særydelseerne forhøjes med 0,3 procent.

Aftalen betyder også, at de to halve fridage grundlovsdag og 1. maj bliver slået sammen til én fridag. Det er 1. maj, der

som udgangspunkt er fridagen. Desuden er der lavet et protokollat om de ansatte i fleksjob som en del af overenskomsten. Det sker for at fjerne de overenskomstmæssige ændringer, der er for at en fleksjob-ansat også kan varetage andre opgaver end dem, der er omfattet af overenskomsten.

Og endelig er det ikke mindst aftalt, at Socialpædagogernes del af værkstedsoverenskomsten i løbet af overenskomstperioden overføres til døgnoverenskomsten. Der er afsat midler hertil, så skævheden mellem værkstedsområdet og socialpædagogområdet kan fjernes (se artiklen 'Lyspunkter i et gråt landskab' på forrige side).

Ændringerne, der er nævnt her, bliver suppleret med de ting, der er aftalt for alle regionalt ansatte. Herunder de generelle lønstigninger, seniorbonus med videre. Men de endelige forhandlinger om den store aftale finder først sted efter deadline for denne udgave af Socialpædagogen.

Penge til pension

Også andre, mindre aftaler er på plads – blandt andet aftalen for pædagoger i særlige stillinger i kommunerne.

– Resultatet blev, at vi brugte pengene på pensionsforbedring sådan, at deres pension hæves fra 14 til 14,45 procent. Der var ikke penge til at ændre trinene. Derfor var den bedste måde at bruge pengene på at hæve pensionen, siger Benny Andersen.

Også når det gælder den fælles lederoverenskomst, som Socialpædagogerne har sammen med BUPL og FOA i kommunerne, blev pengene brugt på pensionsforbedringer, så pensionsprocenten hæves fra 15 til 15,39 procent. Ud over det blev der aftalt konkrete forbedringer for kompetenceudvikling for lederne. Heller ikke her var der penge til trin eller tillægsændringer.

Både pædagoger i særlige stillinger og lederne får selvfølgelig de generelle lønstigninger, der er aftalt for alle kommunalt ansatte på 2,65 procent i 2012. ■

Køreplan for urafstemning om OK-resultatet

Når alle aftaler er i hus, skal det samlede resultat til urafstemning blandt forbundets medlemmer. Under forudsætning af, at forhandlingerne afsluttes med et forlig, sker det efter denne køreplan:

7. marts TR-stormøde i Odense.

8. marts Urafstemningsmateriale vil være tilgængeligt på www.sl.dk.

11. marts Urafstemningsmateriale udsendes med post.

14.-28. marts Orienteringsmøder om OK-resultatet – mødeinformationer vil fremgå af det udsendte materiale.

29. marts Urafstemningen afsluttes kl. 23.59.

31. marts Resultatet af urafstemningen offentliggøres på Hovedbestyrelsens møde.

GENTLE TEACHING

Kærlighed i arbejdstiden

På Sødisebakke i Mariager er det et erklæret mål, at de udviklingshæmmede beboere skal modtage intet mindre end kærlighed. Men kan man give professionel kærlighed?

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Foto: Bjarne Hyldgaard

Maiken og Kristoffer ser hinanden ind i øjnene, mens Maiken holder ham på ryggen. Tonerne fra Nik og Jays sang 'Hvad nu hvis' fylder rummet ud mellem dem, og begge er lige opslugte af musikken.

'Så hvad nu hvis stjernerne en dag var væk? Og hvad nu hvis vinden døde stille hen? Og solen aldrig mere ville vise sit ansigt', lyder det fra Kristoffers anlæg.

Kristoffer spærrer øjnene op, hver gang omkvædet med solen nærmer sig. Som vil han sige:

Nu er det nu, nu er det nu. Maiken følger hans begejstring. Spærrer selv øjnene op sammen med ham. Og så synger de sammen:

– Og hvad nu hvis vinden døde stille hen? Og hvis solen aldrig mere ville vise sit ansigt.

– Ja, hvad nu, hvad nu, Kristoffer, spørger Maiken.

Det er en helt almindelig dag på Sødisebakke, der er et specialpædagogisk bo- og aktivitetstilbud for voksne med betydelig og varigt nedsat fysisk og psykisk funktionsevne – og hjem for Kristoffer og arbejdsplads for Maiken.

Og det er også et lille glimt af kærlighed. I hvert fald i Maiken Danners optik:

– Der er altid kærlighed i mit møde med Kristoffer. Det er ubetinget kærlighed, vi forsøger at give. Og kærligheden viser sig for eksempel ved, at jeg er nærværende sammen med ham. At jeg er optaget og interesseret i det, han er optaget af og interesseret i. Kærligheden viser sig også ved, at jeg berører ham. At mit blik er varmt. At min stemme er blid, siger Maiken Danner, der er uddannet socialpædagog.

Parat til knus og kram

På Sødisebakke i Mariager er dét at give kærlighed en del af jobbeskrivelsen.

– Til jobsamtalerne fortæller vi direkte, at for at kunne arbejde her, skal man være parat til at give kys og kram. Man skal kunne tage en 40-årig mand op på skødet og klø og nusse ham, som var han et lille barn. Ellers kan man ikke arbejde her, fortæller afdelingslederen på Skovbo, Susanne Poulsen.

Skovbo er den afdeling, der i længst tid har insisteret på, at de professionelle omsorgspersoner skal reflektere over deres egne evner til at udvise nænsomhed, varme og være kærlige – uden betingelser. Eller med andre ord: Den afdeling, der i længst tid (siden 2007) har arbejdet med Gentle Teaching – en psykologisk baseret filosofi, der bruges til at hjælpe børn og voksne, som føler

Yes, vi er gode til kærlighed

- Hvis nogle af jer synes, at I er rigtig gode til at give kærlighed, så fortæl os hvordan I gør? Hvordan er I bedre end andre?

Sådan sagde formanden for KL's Børne- og Kulturudvalg, Jane Findahl (SF), fra talerstolen på Socialpædagogernes konference om fremtidens døgninstitution i 2010. Og da afdelingsleder

Susanne Poulsen fra Sødisebakke læste om konferencen i nærværende fagblad, kontaktede hun straks redaktionen – for det er de gode til på hendes arbejdsplads, forsikrede hun.

Socialpædagogen lagde vejen forbi, og på de følgende sider kan du læse om *gentle teaching* og professionel kærlighed.

sig sat uden for livet i sociale sammenhænge (se faktaboks på næste side).

– Nogle siger, at Gentle Teaching bare er det, de gør i forvejen. Den omsorg, de i forvejen udviser. Det er det også. Og så er det lige et stik dybere, siger Susanne Poulsen.

Hun pointerer, at Gentle Teaching ikke er en metode. Det er ikke et sæt af anvisninger til, hvordan man skal arbejde. Det er en tilgang til arbejdet. En tilgang, hvor kærligheden hele tiden er i fokus.

– Til hverdag taler vi nu ikke om kærlighed, vi taler om at være *gentle*. Men det handler om kærlighed. Ikke kærlighed i samme forstand som man for eksempel føler over for sin ægtefælle, hvor der jo også er forelskelse og seksualitet på spil, men kærlighed i form af ægte nærvær og interesse, siger Susanne Poulsen.

Lille Skind

Ude foran Sødissbakke går socialpædagog Birgit Jacobsen og beboeren Peter hånd i hånd. De skal hen og fodre kaniner.

– Næ, næ, næ, siger Peter.

– Ja, stakkels lille skind. Stakkels lille skind, gentager Birgit Jacobsen.

Bagefter fortæller hun, at 'næ, næ, næ / stakkels lille skind' er et helt nyt ordsæt, som Peter lige har lært fra filmen Jungledyret Hugo.

– Inden vi fodrede kaninerne, fik jeg at vide af mine kollegaer, at han lige har lært det. Og det er en utrolig vigtig information, fordi jeg så kan

forstå ham og møde ham i det, der optager ham lige nu, siger Birgit Jacobsen.

Selv om den kærlige tilgang er i fokus på Sødissbakke, kan den ikke stå alene.

Når afdelingsleder Susanne Poulsen skal forklare det, tegner hun et hjerte på tavlen – med en firkant uden om.

– Vi arbejder ud fra hjertet, men vi arbejder også i en ramme, siger hun.

På Skovbo har beboerne forskellige former for autisme, og derfor er strukturen ekstremt vigtig. Mange ting skal gøres på helt bestemte måder på helt bestemte tidspunkter, og derfor sørger personalet struktureret for at dele viden. Ved siden af den enkelte beboers dør er der en flipmappe, hvor det nøje er beskrevet, hvordan man for eksempel skal gøre, når beboeren skal spise eller i seng. Når

FORSTÅELSE Når Peter siger 'næ, næ, næ' i en bestemt rytme, er Birgit Jacobsen helt med på, hvad han mener. Kollegaerne deler nemlig struktureret viden med hinanden, så Birgit for eksempel ved, at Peter lige har lært at sige 'Stakkels lille skind' – sådan som de gør i Jungledyret Hugo.

Diskuter dilemmaet på facebook

Kan man give professionel kærlighed?

'Det er ubetinget kærlighed, vi forsøger at give'. Sådan siger socialpædagog Maiken Danner om sit arbejde med voksne udviklingshæmmede. Hvad mener du? Kan man give professionel kærlighed? Hvordan?

Deltag i debatten på facebook / se hvordan på www.sl.dk/facebook

NÆRVÆR Maiken Danner og hendes kollegaer går højt op i at være 100 procent nærværende i samværet med beboerne – og i at dele netop det, som beboeren er optaget af. For Kristoffer er det lige nu Nik og Jays sang om blandt andet solen.

det er muligt, bliver den kærlige tilgang tænkt ind i ritualerne, så et knus for eksempel hører med i det daglige morgenritual.

Ude på stien passerer Peter og Birgit Sødibakkes flagstang. Peter peger engageret og kommer med nogle begejstrede lyde.

– Ja, det er rigtigt, Peter. På fredag skal vi have flag op, for da har du fødselsdag, siger Birgit.

Bagefter forklarer hun, at hun hele tiden sørger for at holde dialogen i gang.

– Det er meget vigtigt, at jeg hele tiden er nærværende og forholder mig til det, han er optaget af. Ellers ved jeg af erfaring, at han vender om og går sin vej, fortæller hun.

Veksler mellem nærvær og fravær

Birgit Jacobsen tror ikke, at hun kunne magte at være så nærværende og opmærksom hele dagen.

– Men beboerne har også behov for at gå til pause, hvor de ikke har samvær, og så har vi mulighed for at koble af på en anden måde, siger hun.

Da Peter og Birgit har fodret kaninerne, bøjer Peter sig frem og giver Birgit et stort smækkys på panden.

– Sådanne kys får jeg mange af. Det var faktisk ret specielt, at han kun kyssede mig én gang i dag, siger hun bagefter.

Susanne Poulsen fortæller, at personalet løbende træner hinanden i at møde beboerne med en kærlig tilgang. Det er helt legitimt at kommentere den måde, kollegaerne har kontakt med en beboer og for eksempel sige:

– Det jeg så, var ikke særlig *gentle*. Vil du høre mit bud på, hvad du kunne gøre for at have været mere *gentle*?

Målet er hele tiden at være blid og imødekomende samtidig med, at strukturen holdes, så der ikke opstår kaos. Og det kan godt være svært, fortæller social- og sundhedsassistent Jette Ørndrup.

– Jeg kommer fra hjemmeplejen, og lige da jeg begyndte at arbejde på Sødibakke, syntes jeg, at det var noget af det mest modbydelige, jeg har været udsat for. På den ene side skulle jeg vise tillid og være blid og tilgængelig – og på den anden side, skulle jeg også sætte grænser. Nogle af vores beboere kan være meget udadreagerende, og jeg syntes, at det var svært, når jeg ikke måtte skælde ud og for eksempel sige: 'Nu kan du godt gå ind til dig selv!' Men nu er jeg blevet meget bedre til det.

Kort om Gentle Teaching

Gentle Teaching er en psykologisk baseret filosofi, der er grundlagt af John Mc Gee fra Puerto Rico.

Gentle Teaching fokuserer på fire basale følelser, som det er nødvendigt at lære mennesker, som er sat uden for livet:

- At føle sig sikker og tryk.
- At føle sig værdsat og elsket.
- At føle kærlighed og varme til andre.
- At føle sig inkluderet i de fællesskaber, de lever i.

Omsorgspersonen (for eksempel pædagog) bruger sig selv som værktøj. Blandt andet ved:

- At være til stede – omsorgspersonen skal ikke tænke på alt muligt

andet end at være til stede og nærværende – og at være kærlig, når han/hun er i mødet med beboeren.

- At bruge hænderne nænsomt og let for at give beboeren en følelse af at være tryk og elsket.
- At bruge stemmen opløftende – stille og nænsomt til at få stemningen i vejret.
- At bruge øjnene som et knus og til varmt og intenst at kigge i beboerens hjerte og vise ham / hende sikkerhed.

Kilde: 'Gentle Teaching. Nænsomt læring. En introduktion'. Udgivet af Sødibakke i 2010.

Læs mere på www.gentleteaching.dk og www.gentleteaching.com

VIDENDELING Dét at kende et andet menneske er en forudsætning for kærlighed, og på Sødisebakke lægger personalet vægt på, at den enkelte beboer skal føle sig mødt og forstået. Blandt andet derfor deler personalet indsigt og viden om, hvad den enkelte beboer kan lide og ikke lide – som her med flippappen. Til venstre er det Maiken Danner, til højre Birgit Jacobsen.

Jeg kan for eksempel sige: 'Jeg kan godt se, at du er sur, og det må du også gerne være. Har du brug for at være alene?'

Lukker du døren efter dig?

Susanne Poulsen giver et andet eksempel på, hvordan man på en kærlig måde kan opføre en beboer til at gå ind til sig selv. I stedet for at sige: 'Gå din vej', kan man sige: 'Når du nu går ind til dig selv, lukker du så døren efter dig?'

Et andet vigtigt redskab, som personalet på Sødisebakke bruger til at holde den kærlige og imødekommende stil, er personaleskift. Hvis en medarbejder kan mærke, at han eller hun har svært ved at håndtere en situation i en kærlig ånd, er det helt legitimt at bede en anden tage over.

– Det at være *gentle* er i udgangspunktet noget, man har i sig selv, og det er ikke alle, der kan være sådan – og samtidig er det også noget, der kan fremelskes og trænes, så man bliver mere og mere *gentle*, siger Susanne Poulsen.

Hun og de medarbejdere, som Socialpædagoen taler med, ser ikke nogen modsætning

mellem kærlighed og faglighed. Tværtimod. Hvis den kærlige tilgang ikke kobles med fagligheden, bliver det brændende engagement bare til udbrændthed.

De ser heller ikke nogen modsætning mellem ubetinget kærlighed og lønarbejde.

– Der er ikke nogen forskel på min person, når jeg er på arbejde, og når jeg er privat. Og det engagement og den kærlighed, jeg for eksempel kan lægge i at finde en gave til min svigermor, er det samme engagement, som jeg kan lægge i at finde en gave til en beboers pårørende, siger Maiken Danner.

Hendes kollega, social- og sundhedsassistent Iben Thygesen, lyder også lidt stødt over spørgsmålet om, hvorvidt hun kan vise ubetinget kærlighed og på samme tid få løn for det.

– Det er ubetinget kærlighed over for beboeren, for han skal jo ikke give mig noget igen. At jeg så får penge for det, er ikke så mærkeligt. Jeg får løn for at gøre det, jeg er rigtig god til, og jeg er rigtig god til at være sammen med mennesker på en kærlig måde. ■

UDVIKLINGSHÆMMEDE

De Rejsende

23 udviklingshæmmede fra Nordhøj i Kolding har sammen med teatret Mungo Park lavet en forestilling om de sidste 50 år i de udviklingshæmmedes historie – det er blevet til en rejse i mere end en forstand

Tekst og foto: Lene Esthave, redaktionen@sl.dk

En rollator skubbes langsomt henover scenen. Bag et gitter kigger skikkelser frem. Pludselig begynder de at hamre løs på metalskåle.

– Stille, råber en mand i lægekittel fra sin platform over scenen og kigger ned.

– Hvor skal du hen, spørger han.

– Hjem, er svaret.

Kvinden hedder Elly Nielsen. Hun er 39 år og udviklingshæmmede. Hun har hovedrollen i teaterstykket 'De Rejsende', som fortæller om de sidste 50 år i de udviklingshæmmedes historie. Det er organisationen Nordhøj i Kolding, der i samarbejde med Teatret Mungo Park opfører stykket i anledning af Nordhøjs 50 års jubilæum.

– Det er et eksperimenterende anderledes teater og så gik jeg ud fra, at de på Mungo Park nok tænkte lige så skævt, som vi gør her, forklarer Anette Nielsen, leder af Nordhøj.

De seneste uger har lagerrummet på Nordhøj derfor været omdannet til teatersal. Alle forestillinger er udsolgt, og her inden premieren gør instruktør Jesper Riefensthal en ihærdig indsats for at berolige de mest nervøse. Nogle får et kram, andre skal holdes lidt i hånden og have et par ord med på vejen om, at de gør det godt.

– Det summer inden i maven. Lidt ligesom til jul, hvor man venter på gaverne, fortæller Jimmi Holm Andersen.

Det er ham, der råber fra platformen og har flest replikker i forestillingen.

– Historien handler om os. De udviklingshæmmedes historie er der ikke ret mange, der kender i forvejen. Jeg er glad for, at man ser på

os på en anden måde end man gjorde for 50 år siden, siger han.

Elly er også lidt nervøs.

– Jeg spiller sådan en med badekåbe på. En sød én. Der er mange ord, man skal huske, men jeg kan dem nu, smiler hun.

Til stålet

Sammen med de øvrige 22 medvirkende, har Elly i ugevis øvet replikker, dansetrin og sang for at blive klar til premieren. Instruktør Jesper Riefensthal er imponeret.

– De er virkelig gået til stålet og tager det meget seriøst. Det er en ny form for arbejde for mig, fordi jeg jo ikke er pædagog. Jeg er gået til opgaven med en kunstnerisk tilgang og haft to pædagoger med til at hjælpe med at se på, hvem af de medvirkende der kan klare hvad. Jeg er vant til at fortælle professionelle, hvad de skal gøre – og så gør de det. Her bad jeg to om at holde i hånden, men det ville de ikke. Så må man jo tænke anderledes for at få det samme frem.

Han afbrydes af endnu et kram og en fortælling om, at det har været svært at sove op til premieren.

Lady Gaga lyder i højtalerne. Der er dans på scenen, og publikum klapper.

– En-to-tre, råber Jimmi og sammen bukker alle de medvirkende.

De får en rose hver og går sammen ud i rummet bagved. Der er smil, og der er tårer. For nogle bryder nervøsiteten først ud, når det hele er overstået. Tårerne tørres væk. Det har været en god oplevelse. Jimmi gør det gerne igen. Allerhelst vil han gerne spille med i musicalen Atlantis, fordi den er rigtig god. Sodavandene kommer på bordet i blå, grønne og brune farver.

– De er vokset og har fået selvværd. De oplever, at de kan noget. Nogle af vores brugere har vist sider, vi ikke havde set før, siger en tilfreds Anette Nielsen.

– Det har været en gevinst for alle. For personalegruppen er det et plus at arbejde sammen med andre faggrupper og i teater er der ikke kontrol over det hele. Det er god læring for pædagoger, konstaterer hun. ■

GLOBALE STEMME

Hjælp til selvhjælp

Specialskolen for handicappede børn og unge i den tjekkiske hovedstad Prag ser som sin vigtigste opgave at gøre eleverne så selvhjulpne som muligt – og grundstenen i indsatsen er tværfagligt samarbejde

Af Ota Tiefenböck, redaktionen@sl.dk

Foto: Petr Wegner

Jan Picman er leder af Tjekkiets største specialskole for handicappede børn og unge, Jedlickuv Ustav i Prag, og han er ikke i tvivl om, hvad der er vigtigst for skolens fysisk udviklingshæmmede børn og unge: Specialskolens vigtigste opgave er at have et komplekst syn på og blik for elevernes muligheder og at yde en målrettet indsats, så eleverne lærer at klare sig selv bedst muligt.

– Vores motto her på skolen er 'Hjælp til selvhjælp'. Vi mener, at noget af det vigtigste er, at vores elever skal lære at være så selvkørende som over hovedet muligt, siger Jan Picman.

Han fortæller, at skolen ud over den egentlige undervisning lægger meget vægt på særlige kurser, som alle har til formål at hjælpe eleverne med at klare sig selv. Det er kurser i for eksempel jobsøgning, kurser, som hjælper de unge med at ansætte en personlig hjælper, og kurser, hvor de lærer og kan vænne sig til at bo i egen bolig.

– Vi har syv øve-lejligheder her, hvor de unge, hvis skolegang nærmer sig sin afslutning, kan øve sig i at bo for sig selv og lære, hvad det indebærer. Vi hjælper dem også med at finde et arbejde, som de kan udføre med deres funktionsnedsættelse. Vi finder en egnet virksomhed, hvor de kan komme i praktik og senere måske blive ansat med tilskud. Men hvis det viser sig, at de kan klare jobbet, bliver de ofte ansat uden tilskud, siger Jan Picman.

Jedlickuv Ustav har både en folkeskole og et gymnasium for handicappede og udviklingshæmmede børn og unge og er med sine omkring 150 elever Tjekkiets største specialskole.

Omtrent halvdelen af eleverne bor fast på skolen, mens den anden halvdel bor hjemme og kun deltager i skolens undervisning og andre aktiviteter. Derudover har skolen, på grund af de mange fagfolk, der er knyttet til skolen, en

rådgivningsfunktion, hvor eksterne børn og unge med forskellige former for funktionsnedsættelser kan søge rådgivning.

Jedlickuv Ustav har omkring 200 ansatte – blandt andet lærere, psykologer, fysioterapeuter, socialrådgivere og omkring 50 socialpædagoger.

En af dem er Tatana Waltrava, hvis opgave som socialpædagog er at udarbejde handleplaner for eleverne, koordinere den professionelle indsats mellem de forskellige faggrupper, der samarbejder om hver enkelt elev, og stå for kontakten til elevernes forældre.

– Vi arbejder i team. Hvert enkelt barn har et team, der typisk består af en lærer, en socialpædagog, en fysioterapeut, og som har en psykolog knyttet til sig. Sammen udarbejder de en handleplan for eleven og for samarbejdet mellem skole og hjem. Det er vores erfaring, at vi på den måde bedst tilgodeser de behov, hver elev har, og i det hele taget opnår de bedste resultater, fortæller Tatana Waltrava.

Aktiviteter er vejen frem

Hovedparten af eleverne på Jedlickuv Ustav har diagnosen cerebral parese i lettere eller sværere grad. Kravet til eleverne er, at de skal kunne fungere i en undervisningssituation. Det sikrer, at der er et grundlag for at arbejde med Jedlickuv Ustavs målrettede satsning på at gøre eleverne så selvhjulpne som muligt.

– Hver elev, som henvender sig til skolen med henblik på optagelse, bliver grundigt undersøgt. En optagelse på skolen involverer flere faggrupper, en læge, en socialrådgiver, en socialpædagog, en fysioterapeut og en psykolog, som sammen tager stilling til optagelsen af eleven på skolen, fortæller Tatana Waltrava og tilføjer, at der naturligvis også er en række praktiske hensyn at tage – der skal selvfølgelig være plads i en klasse og på et værelse.

– Vi må have op til 12 elever i en klasse, men har aldrig mere end ti. De fleste klasser har mellem fire og ti elever. Det er den klassestørrelse, vi prioriterer, siger Tatana Waltrava.

Samme forhold gør sig gældende for de øvrige aktiviteter på skolen. Heriblandt forskellige former for terapi og fritidsaktiviteter, som bliver prioriteret meget højt. Hovedparten af aktiviteterne – såsom lektiehjælp, billedkunst, sport eller musikhold – bliver med stor succes varetaget af skolens socialpædagoger og beskæftiger de fleste af skolens elever.

Kontakt søges

Jedlickuv Ustav efterlyser kontakt til en specialskole i Danmark med henblik på gensidig besøg og samarbejde. Interesserede kan henvende sig til skoleleder Jan Picman på j.picman@jus.cz. Skolens hjemmeside finder du på www.jus.cz.

Hvert enkelt barn har et team, der typisk består af en lærer, en socialpædagog, en fysioterapeut, og som har en psykolog knyttet til sig. Det er vores erfaring, at vi på den måde bedst tilgodeser de behov, hver elev har, og i det hele taget opnår de bedste resultater

Tatana Waltrova, socialpædagog

– Vi har en sportsklub, som hvert år deltager i en lang række nationale og internationale konkurrencer. I år har vi for eksempel deltaget i VM i curling i New Zealand. Vi tager hvert år på sommerlejr, skiferie, arrangerer bjergklatringsture og meget andet. Derudover har vi et succesfuldt rockband, som jævnligt optræder ved forskellige festivals og koncerter. For os er det vigtigt, at vores elever er aktive. Aktivitet skaber udvikling både psykisk og fysisk, fortæller Tatana Waltrova.

Menneske som helhed

Jedlickuv Ustav er grundlagt i 1913 og ligger idyllisk placeret på Vysehrad-højen ud til floden Moldau. Skolen er den ældste specialskole for handicappede i Tjekkiet og består i dag af både oprindelige bygninger fra 1913 og nyere bygninger fra flere forskellige perioder. Skolen er spredt over et stort areal og råder over alle moderne hjælpemidler samt veludstyrede skolelokaler, lokaler til behandling og forskellige aktiviteter, en svømmehal, en tennisbane, en gymnastiksal og en teatersal.

Forstander Jan Picman er tilfreds med den udvikling, handicapområdet i Tjekkiet har gennemgået i løbet af de seneste år, og de fysiske og arbejdsmæssige forhold skolen har til rådighed.

– Tidligere skulle alle handicappede gå på en specialskole og have flere forskellige specialister knyttet til sig. Efter de politiske omvæltninger i 1989 kom en modsat tendens. Man forsøgte at integrere så mange som muligt i almindelige skoler. Det var naturligvis positivt, men det kræver samtidigt, at børnene er i stand til at følge en almindelig undervisning, og at de får den støtte, de har behov for. Ellers kan man risikere, at forsøget på integration ender med segregation, siger Jan Picman.

Jan Picman mener, det er vigtigt at se hver enkel elev som et menneske med sine egne behov og sine individuelle funktionsnedsættelser – frem for bare at se en diagnose og genstand for flere specialisters arbejde. Det er den linje, Jedlickuv Ustav kører efter, blandt andet ved at arbejde i tværfaglige team, hvor de forskellige faggrupper sikrer et mere komplekst syn på hver enkel elev.

– Vi må ikke se de fysisk udviklingshæmmede som 'en diagnose' og glemme mennesket bag. Hvert menneske har sine subjektive behov, som kræver en subjektiv handleplan og pædagogisk indsats, siger Jan Picman. ■

RISIKO Efter de politiske omvæltninger i 1989 forsøgte man i Tjekkiet at integrere så mange som muligt i almindelige skoler. Men hvis ikke børnene er i stand til at følge en almindelig undervisning og ikke får den støtte, de har behov for, risikerer forsøget på integration at ende med segregation, advarer Jan Picman, forstander på Jedlickuv Ustav-skolen i Prag.

SE MENNESKET 'Vi må ikke se de fysisk udviklingshæmmede som 'en diagnose' og glemme mennesket bag. Hvert menneske har sine subjektive behov, som kræver en subjektiv handleplan og pædagogisk indsats, siger Jan Picman, forstander på Jedlickuv Ustav-skolen i Prag.

NOTER

Ankestyrelsen får flere sager om børn

I 2010 har Ankestyrelsen igen oplevet en stigning i antallet af underretninger fra personer, der er bekymrede for et eller flere børn. I 2010 har 420 personer underrettet til Ankestyrelsen. I 2009 var antallet af underretninger 367, i 2008 var tallet 181, og i 2007 blev Ankestyrelsen kontakttet 99 gange. I den enkelte sag kan der være flere børn, hvis underretningen omhandler en søskendefolk. Underretningerne kommer både fra fagfolk og privatpersoner. Som en del af Barnets Reform medvirker psykologer fra 1. januar 2011 i vurderingen af underretningerne. I omkring hver fjerde af sagerne vurderer Ankestyrelsen, at der er brug for at se nærmere på kommunens håndtering af barnets forhold. I resten af sagerne vurderer man, at kommunerne har godt styr på tingene, eller at der ikke er tegn på omsorgssvigt. Børnesager i Ankestyrelsen handler hovedsageligt om klager fra forældre over, at deres kommune har anbragt deres børn uden for hjemmet uden samtykke fra forældrene selv.

lmp

Flere kommuner sjusker med vejledningen

En ny praksisundersøgelse fra Ankestyrelsen viser, at i omkring en tredjedel af de undersøgte sager har kommunerne givet utilstrækkelig eller ingen vejledning til borgeren om konsekvenserne af at udeblive uden rimelig grund fra for eksempel et tilbud, en jobsamtale eller en rådgivningssamtale i jobcentret. Mange borgere har heller ikke fået vejledning om, hvordan de igen kan blive berettiget til hjælp. I disse sager har kommunen uberettiget taget hjælpen fra borgerne. Ankestyrelsen har undersøgt 157 sager fra 16 kommuner. Den særlige vejledningspligt skal ses i lyset af den store betydning, en sanktion kan have for borgeren og dennes families økonomiske situation. Kommunerne skal skriftligt oplyse og kunne dokumentere, at de har oplyst: Hvilken handling, der kræves af borgeren. Hvad der sker, hvis borgeren ikke gør som ønsket. Og hvordan borgeren kan rette op på situationen og igen blive berettiget til hjælp. Se rapporten om praksisundersøgelsen på www.ast.dk.

lmp

Projektpenge til udsatte børn og unge

Servicestyrelsen sætter nyt projekt i gang, der skal styrke det tværfaglige samarbejde i kommunerne. Projektet hedder 'Tidlig, tværfaglig indsats - kommunernes tværfaglige samarbejde', og formålet er at styrke en tidlig, helhedsorienteret og tværfaglig indsats i forhold til børn og unge, der har behov for særlig støtte. Der vil blive udvalgt seks kommuner, som blandt andet skal afprøve ordningen med socialrådgivere på skolerne og sætte fokus på forældreinddragelse. Der er i alt afsat 15,8 millioner kroner til refusion af kommunale merudgifter. Projekterne forventes opstartet i maj 2011, og ansøgningsfrist for deltagelse i projektet er 31. marts. Vejledningsmateriale findes på Servicestyrelsens hjemmeside www.servicestyrelsen.dk

lmp

REGERINGSINDGREB

Efterlønstal pumpet i vejret

f:nyt Finansminister Claus Hjort Frederiksen har under et åbent samråd i Folketingets Finansudvalg indrømmet, at regeringens tal for, hvor mange der vil være på efterløn i 2030 ikke holder vand

Af Kurt Ladefoged, fnyt@sl.dk

Finansminister Claus Hjort Frederiksen nedjusterede i onsdags regeringens grundlag for, hvor mange efterlønnere der vil være i 2030 fra 121.000 til et sted mellem 75.000 og 85.000. For blot tre uger siden angreb finansministeren ellers AK-Samvirkes prognose, som dokumenterer, at antallet vil ligge i omegnen af 70.000 efterlønnere.

Det skriver AK-Samvirke på sin hjemmeside.

Finansministerens nye tal skyldes ifølge ministeriet en konjunkturændring, hvor tilgangen til efterløn under krisen viste sig at være mindre end forventet. Det argument holder dog ikke vand, siger Verner Sand Kirk, direktør i AK-Samvirke:

– Der er ikke kommet nye tal til siden november 2010, hvor finansministeren stadig fastholdt, at der vil være 121.000 efterlønnere i 2030. Så sent som for tre uger siden angreb han AK-Samvirkes efterlønsprogno, som han nu åbenbart erklærer sig enig i. Så

at konjunkturerne skulle have ændret sig siden da, er noget vrøvl, siger Verner Sand Kirk.

Fortsætter med at vildlede

Efter Verner Sand Kirks opfattelse handler det mere om, at finansministeren har vildledt både Folketinget og befolkningen ved at pumpe antallet af efterlønnere i vejret for at få ekstra medvind til at afskaffe efterlønnen.

– Nu har man fundet ud af, at tallene ikke har hold i virkeligheden, og så forsøger man at konstruere en historie om, at det har man hele tiden vidst. Det hedder i min verden vildledning og manipulation for at begrunde et voldsomt indgreb i mange danskeres hverdag, siger Verner Sand Kirk.

– Skulle det blot skyldes, at Finansministeriet, Vismændene m. fl. hidtil har lavet fagligt forkerte prognoser, burde man anstændigvis erkende dette, i stedet for at beskyldte os for en gelægtig måde at diskutere på, siger Verner Sand Kirk.

AK-Samvirke har tidligere dokumenteret, at antallet af efterlønnere er faldende, uanset hvilken metode, man vælger at bruge. Det gælder både, når man ser på, hvor mange der rent faktisk er på efterløn, hvor stor en andel af de forsikrede over 60 år, der er på efterløn, og hvor stor en andel af den samlede befolkning i efterlønsalderen, der er på efterløn. ■

Læs hele artiklen og AK-Samvirkes efterlønsprogno på www.kortlink.dk/8sdy

ULIGESTILLING

Mænd fik mest ud af skattelettelser

f:nyt Det er mændene og folk med de højeste indkomster, der har fået størst gevinst af VK-regeringens skattelettelser siden 2001, viser beregninger foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Af Kurt Ladefoged, fnyt@sl.dk

VK-regeringen har i samarbejde med Dansk Folkeparti i flere omgange gennemført markante skattelettelser i perioden 2001-2010. For det første har der gennem hele perioden været skattestop, der

fastfryser ejendomsværdiskatten og stykafgifter (afgift på for eksempel emballage) i kroner og øre. For det andet har regeringen i tre omgange gennemført skattelettelser. Første gang med forårspakken fra 2004, anden gang med skattepakken fra 2007 og endelig med Forårspakke 2.0 i 2009.

Det fremgår af beregninger foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE).

Sammenlagt er skatterne lettet for over 50 milliarder kroner i 2010 som følge af skattelettelserne. Skattelettelserne er givet sådan, at de personer, der har de højeste indkomster, samtidig får de største gevinster. AE's beregninger viser, at mens de 10 procent rigeste får 46.000 kroner i skattelettelse i 2010, så får de

10 procent fattigste 4.200 kroner i skattelettelse.

Størst gevinst til mænd

Denne skæve fordeling af skattelettelserne slår ligeledes igen, når man opdeler på køn. Det skyldes, at mænd er overrepræsenterede blandt de højest lønnede, mens kvinder er overrepræsenterede blandt de lavest lønnede. Mens mænd i gennemsnit får en skattelettelse på 16.000 kroner, så får kvinder i gennemsnit 11.000 kroner i skattelettelse.

Den skattepakke, der er mest skævt fordelt, er Forårspakke 2.0. Her får mænd i gennemsnit 2.200 kroner mere end kvinderne i gevinst, hvilket svarer til en forskel på hele 42 procent. De tidligere skattepakker giver

imidlertid ligeledes den største gevinst til mændene. Det betyder, at mændenes samlede gevinst er 30 procent større end kvindernes gevinst.

Måler man gevinsten i forhold til indkomsten, er det ligeledes mændene, der får de største gevinster. Mens mænd i gennemsnit har fået en indkomstfremgang på 7,1 procent som følge af skattelettelserne, får kvinderne i gennemsnit en fremgang på 6,2 procent, viser analysen.

Endelig fremgår det af analysen, at selv når man indregner den omfordeling, der sker i familierne, får mændene den største gevinst med godt 13 procent forspring til kvinderne. ■

Download hele analysen på www.kortlink.dk/8se3

Livet er for langt til korte pensioner

Gratis møde med ATP-direktører om pension, investering og længere levetid

Tema: Kvinder og pension – kvinder lever længere end mænd, men sparer mindre op i pension. Men hør også om blandt andet garanterede/ugaranterede produkter, og hvad det betyder for din pension og om fordele og ulemper ved at udskyde din pension. Mødet afsluttes med debat og spørgsmål.

Dørene åbnes kl. 19.00, hvor ATP byder på en kop kaffe og du kan besøge forskellige stande med relevante pensions-emner. Mødet begynder kl. 19.30. Deltagelse er gratis.

Møderne afholdes

Odense den 7. marts 2011 / Radisson Blu H.C. Andersen Hotel

Aalborg den 10. marts 2011 / Ålborg Kongres & Kultur Center

København den 14. marts 2011 / Radisson Blu Falconer

Aarhus den 17. marts 2011 / Radisson Blu Scandinavia Hotel

Tilmelding på www.atp.dk eller på telefon 70 12 90 00

atp=

fagbladet på facebook

FAGBLADET

SOCIAL
PÆDAGOGEN

Facebook-gruppen 'Fagbladet Socialpædagogen' er et rum til faglig refleksion og dialog. Der er mere end 2.800 deltagere. Vi har plukket i indlæggene – nogle er forkortet og redigeret.

Læs mere – og send selv bidrag – på Facebook-gruppen, som du finder via www.sl.dk/facebook

Redigeret af Jens Nielsen,
jni@sl.dk

Hvor går grænsen for, hvad du som fagperson kan leve med?

DEBATFORUM 4. FEBRUAR

Jens Nielsen, Socialpædagogen For tredje år i træk bliver din arbejdsplads ramt af nedskæringer. Allerede sidste år talte I om, at jeres faglighed ikke kunne bære mere. Hvad gør I nu? Løber hurtigere for at få det til at hænge sammen? Siger fra over for flere opgaver, selv om det går ud over borgerne? Eller? Hvor går grænsen for, hvad du som fagperson kan leve med?

DEBATFORUM 10. FEBRUAR

Britta Tejlmann Det er nemt at give andre skylden, og hvor er vi selv i fagforeningssammenhænge, når vi på vores arbejdsplads har fyraftens møder dukker der ca. 10 personer op ud af i hvert fald 200!!!! Jeg talte med min TR forleden, som svarede på mine frustrationer med, at folk er bange. Bange, fordi det er arbejdsgivers marked med mangel på arbejde og et fuldstændigt nedværdigende arbejdsløshedssystem. Jeg er enig i, at vores fagforening ikke er særligt udfarende og synlig i vores hverdag, men vi skal også blive bedre til at bruge den.

DEBATFORUM 11. FEBRUAR

Mimi Trædmark Vi må igen igen må blive bedre til at vise, hvad det egentlig er, vi er så gode til som socialpædagoger, så beslutningstagerne kan se hvad de får for pengene. Og så må vi give videre, hvad det så er, vi ikke mere kan yde, hvor besparelserne rammer – dokumentere hvad vi er nødt til at fravælge og lade beslutningstagerne tage ansvaret for fravalgene og for hvordan de rammer borgerne. Og mht det ovenstående: Vi skal blive bedre til at bakke op om det faglige arbejde, vores fagforening kan ikke køre 'løbet' uden os. Når vi er flere fagligt aktive, skal jeg gerne stemme for en mere udfarende fagforening.

DEBATFORUM 17. FEBRUAR

Berit Kousholt Jeg mangler SL i det hele... syntes ikke, de taler vores sag nok... sådan har min arbejdsplads det med SL... æv æv æv

DEBATFORUM 17. FEBRUAR

Laila Hansen En ting der slår mig, ikke bare her, men i øvrige debatter, er vores argumentationsform. Vi gør det pr. automatik – argumenterer i forhold til vores brugere, klienter, børn eller hvad de nu kaldes. En dansk teoretiker – Peter Ø. Andersen – skriver et sted om dette forhold, at pædagogstanden kan kendetegnes ved at have en meget svag eller manglende identitet. Det tror jeg, han har ret i. Ikke ret mange andre faggrupper ville argumentere for bedre

arbejdsvilkår ved at henvise til 'brugernes tilfredshed' eller 'de svageste i vores samfund', næ, de ville i stedet henvise til – sig selv! Ingen buschauffør eller skraldemand ville argumentere sådan. Og netop den svage identitet giver jo ingen 'politisk magt', og det er det, der skal til, hvis man vil forbedre egne forhold. Måske skal vi til at finde andre måder at gøre opmærksom på egne betingelser på?

DEBATFORUM 18. FEBRUAR

Benny Andersen, forbundsformand Vi skal være meget opmærksomme på, hvordan vi argumenterer. Men det er et svært dilemma. For det er jo et grundvilkår for vores fag, at vi er tæt forbundne med de mennesker, vi arbejder med. Det er et både og. Vi skal naturligvis også pege på de menneskelige og faglige omkostninger, det har, når man skærer ned. Derfor er jeg også ked af at høre, at der er nogen af jer, der ikke synes, Socialpædagogerne taler medlemmernes sag. Ingen medlemmer må være i tvivl om, at vi arbejder for at forbedre netop socialpædagogernes arbejdsvilkår. Og I kan faktisk hjælpe: Send mig konkrete eksempler på, hvad nedskæringerne har af konsekvenser på jeres arbejdsplads! Så kan vi bruge eksemplerne i vores arbejde med at kaste lys på, at den nuværende økonomiske politik er hovedløs og får fatale følger!

Hvordan undgås forbryderskolen?

DEBATFORUM 21. FEBRUAR

Jens Nielsen, Socialpædagogen 'En god måde at lære børn og unge mere sofistikeret kriminalitet eller lære dem at blive misbrugere, er at sætte dem sammen med andre børn og unge med normbrydende adfærd'. Sådan siger professor Tine Egelund. Medarbejdere på Stevnfortet er ikke enige. Afdelingsleder Marianne Nielsen siger: 'Det giver dem mulighed for at tænke over deres liv'. Hvem er du mest enig med? Hvordan kan det undgås, at de sikrede institutioner kommer til at virke som 'forbryderskoler,' hvor de unge oplærer hinanden negativt?

DEBATFORUM 21. FEBRUAR

Peter Just Man må gå ud fra at de unge lader sig påvirke både af de gode og de dårlige rollemodeller og dette vil ske hele livet uanset hvor de opholder sig. Vi, som selv regner os for gode rollemodeller, må gøre os klart, at opgaven er den samme, uanset om vi møder dem i hjemmet, fængslet, et pædagogisk opholdssted eller i fritidsklubben. Vi skal give dem et godt alternativt værdisæt og livsfokus. Dog tror jeg at de unges selverkendelse og vilje til forandring, kan forstærkes positivt af en anbringelse, som kan få dem til at vågne op og ønske forandring.

UDVIKLINGSHÆMMEDES HELBRED

Bliver sjældnere tjekket for kræft

På papiret er kræftundersøgelser for alle danskere – i praksis benytter færre mennesker med udviklingshæmning sig af tilbuddet

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Den unge piger nåede så langt som til at sidde på lægens briks, så hun kunne få foretaget den livmoderhalskræftundersøgelse, der tilbydes alle danske kvinder mellem 23 og 65 år.

Hun ville bare ikke.

– Til sidst sagde lægen også: 'Vi gør det ikke. Det ville være et overgreb og gøre hende bange', genfortæller Vivi Bloch, der er leder af Ørsted Gammel Skole – et botilbud for unge mennesker med udviklingshæmning.

Socialpædagogen har lavet en rundspørge til ti botilbud for mennesker med udviklingshæmning, og på otte ud af ti steder, er historien den samme som på Ørsted Gammel Skole:

Selv om beboerne bliver indkaldt til kræftundersøgelser

på linje med alle andre borgere i Danmark, bliver undersøgelserne langt fra altid gennemført.

Viceforstander Anja Holst fra Ribelund i Esbjerg fortæller:

– De borgere, der er i målgruppen for mammografiundersøgelser, får tilbuddet og tilbud om ledsagelse. I praksis er det de færreste, der får foretaget undersøgelsen. Deres tidligere erfaringer kan få dem til at reagere voldsomt, og hver gang er det et individuelt skøn. I mange situationer vurderer vi, at det ville foranledige en ulovlig magtanvendelse, hvis undersøgelsen skulle gennemføres, og det kan og må vi ikke, siger hun.

Ingen mistanke

På Stokholtbuen i Ballerup, der er et specialtilbud for 32 voksne mennesker med autismespektrumforstyrrelser, deltager beboerne ikke i screeninger.

– Vores beboere er så svagt fungerende både kommunikativt, kognitivt, psykisk og socialt, at de har meget svært ved at kapere et lægebesøg, fordi de bliver angste. Derfor mener jeg, at der skal være en begrundet mistanke, før der bliver lavet en undersøgelse med brug af magt

– og det er der jo ikke ved en screening, siger forstander Vivi Lauritsen.

Anderledes ser det ud på Mariehusene i Roskilde, der er hjem for 26 udviklingshæmmede, som er delvist selvhjulpne.

– Vi bruger hele den pædagogiske værktøjskasse til at motivere, og indtil videre er det lykkedes i begge de tilfælde, hvor en beboer er blevet indkaldt til en mammografi, siger afdelingsleder Hanne Kjærgaard.

Hun lægger blandt andet vægt på at bruge sig selv som rollemodel:

– Der er jo ikke noget forgjort i at bruge sig selv som et strålende eksempel og sige: 'Det gør jeg selv. Det er godt for kvinder', siger hun.

Mangler opmærksomhed

Projektleder Maria Lincke Jørgensen fra socialt udviklingscenter SUS kan nikke genkendende til historierne om fravalget af kræftundersøgelser. Både fra et pilotprojekt, der viser, at kræft hos udviklingshæmmede ofte opdages sent (se artiklen 'Udviklingshæmmede svigtes helbredsmæssigt' fra Socialpædagogen 02/2011), fra international forskning og fra hendes egne erfaringer.

– Når jeg taler med personale på bosteder, indleder de ofte med at sige, at deres beboere får tilbudt de samme kræftundersøgelser som alle andre. Først når jeg spørger ind til, hvor tit beboerne så tager imod tilbuddet, går det op for dem, at det kun sker sjældent, siger hun.

Maria Lincke Jørgensen mener, at der er behov for en skærpet opmærksomhed hos personalet på botilbuddene om, hvilke konsekvenser det har, når beboere undlader at deltage i kræftundersøgelserne.

– Når en beboer bliver indkaldt til en kræftundersøgelse, ved man jo ikke, om der er noget

galt. Derfor kan man potentielt udsætte vedkommende for en unødigt, ubehagelig oplevelse – men hvis personen ikke deltager i undersøgelsen, kan han eller hun potentielt blive udsat for en endnu mere ubehagelig oplevelse, hvis der er kræft, og kræften ikke bliver opdaget.

Derfor er det vigtigt, at medarbejderne bliver opmærksomme på, at de har et kæmpe ansvar for at råde og rådgive. Det er ikke nok, at beboeren bare fravælger undersøgelsen, fordi den ikke er rar, siger hun.

Modsætninger i loven

Vivi Lauritsen fra Stokholtbuen mener også, at der er behov for en åben debat om dilemmaet mellem omsorgsspligt, omsorgssvigt og retten til at bestemme over eget liv:

– Sundhedsloven bygger på samtykke – at man skal sige ja til en behandling. Og serviceloven siger, at vi kun må bruge magt, når der tale om overhængende fare – hvilket der aldrig er, når det drejer sig om deltagelse i en screening. Så i praksis kommer det til at betyde, at der er nogle tilbud, der ikke gælder for alle borgere. For eksempel tilbuddet om brystkræftscreening. Det er bestemt ikke, fordi jeg går ind for tvang, men jeg går ind for, at man tager en åben debat om, at der gælder nogle særlige forhold for denne særlige gruppe borgere. Der er nogle mennesker, der ikke kan tage ansvar for deres eget liv – og som vi også har svært ved at tage ansvaret for på grund af loven.

SUS ansøger om fondsmidler, som de ønsker at bruge på et større projekt, der skal forbedre opsporingsarbejdet i forhold til udviklingshæmmede og kræft. Det handler både om at producere materiale, der henvender sig direkte til de udviklingshæmmede, og om at klæde personalet bedre på til at løse den dilemmafyldte opgave. ■

Fakta om kræftscreening

Chancen for at overleve en kræftsygdom er større, hvis man opdager sygdommen i et tidligt stadie. Behandlingen er ofte også meget mildere.

I Danmark bliver alle kvinder mellem 23 og 65 år regelmæssigt tilbudt at deltage i screening for livmoderhalskræft. Der er dog ingen risiko for livmoderhalskræft, hvis man aldrig har været seksuelt aktiv.

Kvinder mellem 50 og 69 år får hvert andet år tilbudt en mammografiundersøgelse af brystet med henblik på at opspore brystkræft.

Fra 2014 indføres screening for tarmkræft til både mænd og kvinder mellem 50 og 74 år.

Læs mere om screening på Kræftens Bekæmpelses hjemmeside: kortlink.dk/8qdk

BØGER

Redigeret af Maria Rørbæk

Anerkendelse - kort og godt

Af Carl-Göran Heidegren

I denne bog præsenterer professor Carl-Göran Heidegren en række filosofiske og sociologiske perspektiver på temaet anerkendelse. I bogens første del opridses anerkendelsesbegrebets teorihistorie. Trådene trækkes tilbage til Fichte og Hegel, men hovedvægten lægges på de seneste 15-20 år med Axel Honneth i centrum. I bogens anden del argumenterer forfatteren for, at anerkendelse kan og bør analyseres på tre forskellige niveauer: Hvordan den kommer til udtryk i holdninger, gestus og handlinger, i længerevarende mellem menneskelige relationer, hvor den får historie, og når den institutionaliseres. Selv om bogens tilgang er teoretisk, er den også praksisnær, da alt menneskeligt samvær og samspil i en eller anden henseende principielt præges af anerkendelse eller ringeagt i forskellige former. Heidegren inddrager da også en lang række eksempler, der strækker sig fra relationer mellem børn og voksne over handicap, socialt arbejde og seksualiseret vold mod kvinder til Det Tredje Riges forfølgelse og tilintetgørelse af de europæiske jøder. Forfatteren er professor i sociologi ved Lunds Universitet. Han har tidligere skrevet bøger om blandt andet Hegel, Ernst Jünger og svensk filosofihistorie.

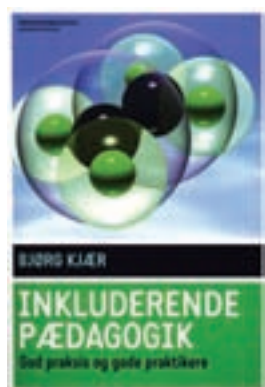
Udkommet på Samfundslitteratur, 158 sider, 169 kroner

Bedre borgerkontakter

Af Mads Bundesen og Ingeborg Østergaard

Denne bog har til formål at klæde såvel ledere som medarbejdere i det offentlige på til at få bedre kontakt med borgerne. På bogens bagside udtrykker kommunaldirektør Jens Christian Birch fra Næstved Kommune sig således: 'Den offentlige sektor har mere end nogensinde - midt i en markant forandringsproces - behov for en effektiv kommunikation med sine borgere. 'Bedre borgerkontakter' er et velkomment og meget kvalificeret værktøj til de mange medarbejdere og ledere, der dagligt er i kontakt med borgerne. Bogen har den rette blanding af teori og praksis med anvendelige eksempler fra hverdagen til kommunikationsarbejdet med et fokus på betydningen af medarbejderens holdninger, viden og kompetencer.' Blandt bogens overskrifter er: 'Sæt rammer for god borgerkontakt' 'Brug medarbejdernes forskellige kompetencer' og 'Når følelser påvirker samtalen'. Bogen slutter meget passende med kapitlet: 'Afslut samtalen'. Undervejs er bogen fyldt med helt konkrete eksempler på kontakter mellem borgere og offentligt ansatte - og det, der kan gå galt og godt. Mads Bundesen er HR-udviklingschef. Ingeborg Østergaard er partner i konsulentfirmaet Point of View.

Udkommer på GyldendalBusiness, 216 sider, 300 kroner

Inkluderende pædagogik

Af Bjørg Kjær

Denne bog handler om inkluderende pædagogik - om god praksis og gode praktikere. Den ønsker at beskrive de forudsætninger, der er nødvendige, for, at pædagoger kan blive gode praktikere, som gør en positiv forskel for børn, og at synliggøre, at det er muligt at professionalisere noget af det, der ofte italesættes som personligt engagement, personlighed osv. Den viser betydningen af at have et velfungerende fagsprog og bidrager til diskussionen af, hvori det består. Bogen er spækket med helt konkrete eksempler på inkluderende pædagogik - for eksempel i afsnittet om at opmuntre i stedet for at nedmuntre, hvor en pædagog i en daginstitution leder en leg, hvor børnene skal fortælle, hvad dyrenes unger hedder. En pige rækker fingeren op, da der bliver spurgt til hestens unge. En anden får ordet, og det får pigen til at bryde sammen - også selv om hun får lov at svare på fårets unge. Nogle runder senere spørger pædagogen igen efter hestens unge. Pigen får lov at svare, og skuldrene og hovedet hæver sig en smule. Med denne intervention sørger pædagogen for at pigen får en succesoplevelse og vedbliver at være en del af fællesskabet.

Udkommet på Akademisk Forlag, 288 sider, 299 kroner

Samtaler - med børn, unge og familier

Af Gunnar Eide og Rolf Rohde

Denne bog henvender sig til professionelle, som i det daglige arbejder med udsatte børn og unge, og som ønsker at lære mere om, hvordan man griber de svære samtaler an. Forfatterne skriver om betydningen af relationer for psykisk sundhed og trivsel, ligesom mestrings- og ressourcedimensionen bliver fremhævet. Og de giver læseren konkrete ideer til og praktiske anvisninger på børne- og familiesamtaler. Der er blandt andet et kapitel om Marte Meo-metoden, legesprog og tegnesprog samt et kapitel med overskriften: 'Stil flere tænkespørgsmål'. Der er også et kapitel om at arbejde med den kreative metode 'Livets flod', der kan bruges til at vise familiens historie. Her bruges blandt andet tove i forskellige farver, der hver for sig og til sammen bliver til den flod, som viser forhold i familien, der har med tid, relationer og følelser at gøre. Metoden kan blandt andet bruges, så børn kan arbejde med fortid og fremtid og skabe sammenhæng i deres liv. Et andet kapitel omhandler børn af psykisk syge forældre. Bogen er oversat fra norsk. Begge forfattere er såvel socialpædagoger som familierapeuter.

Udkommet på Akademisk Forlag, 264 sider, 269 kroner

LÆSERBREVE

Efterløn

Af Hanne Kudsk Jensen
Har læst artiklen om fleksibel efterløn Socialpædagogen den 4. februar 2011.

Jeg har betalt mange penge til Socialpædagogerne for at være medlem af a-kasse, fagforening og efterlønsordning. Jeg bliver 60 år i 2011 og kan først gå på efterløn som 62,8-årig. Jeg var så heldig, at jeg selv spurgte Socialpædagogernes a-kasse, hvordan jeg er stillet i forhold til ledighed og efterløn nu, for ellers var jeg da blevet ubehageligt overrasket, når jeg skulle bruge det til noget.

Jeg er i den 'uheldige' situation, at jeg med min mand har en lille kursusvirksomhed, som vi dog ikke kan leve af. Jeg vil også gerne udnytte min socialpædagoguddannelse, og har derfor et dejligt arbejde på et opholdssted som fast tilkalddevikar, og med en fast sovevagt om ugen. Det passer alle parter fint, men jeg passer altså ikke i arbejdsløhedskassen og efterlønskassen, hvis jeg gerne vil leve mit liv, som jeg gør nu.

Jeg er meget ked af a-kassens svar – at jeg må lukke helt ned

for vores virksomhed, hvis jeg skulle gå på efterløn, og at jeg selvfølgelig skal betale det høje beløb pr. måned, hvis jeg nu skulle bruge efterlønnen de sidste år (jeg ved jo ikke, om jeg bliver syg og slidt, når jeg er 62,8 år). Jeg blev tilbudt at betale halvt fagforeningsgebyr og det gør jeg nu, men 1.206 kroner for 'ingenting' er også penge.

Jeg kan ikke få nogen form for understøttelse, når vi bor her, hvor vi også har lidt kursusvirksomhed. Jeg kan ikke blive deltidsforsikret, for tænk hvis jeg kom til at udføre noget arbejde i forbindelse med 'virksomheden'. Her gælder 'tro og love' ikke.

Jeg kunne ellers godt forstille mig at gå ned til halv efterløn og blive boende på vores sted. Men det er åbenbart udelukket. Jeg blev ikke spurgt om vores omsætning, det eneste der har interesse er åbenbart, hvor mange timer jeg tror, jeg bruger.

Jeg vil lige understrege at jeg/vi ikke er kriminelle og sandelig også betaler statsautoriseret revision for, at skatten ikke skal komme efter os. Men kombi-forsikring er ikke lige Socialpædagogernes a-kasse, og det er svært at skaffe viden om detaljerne, for

som de siger: Du betaler ikke her, gå til din egen a-kasse.

Fra et snart forhenværende medlem. ■

Da Hanne Kudsk Jensens situation er temmelig kompliceret, har hun fået et personligt svar fra a-kassen. Har du spørgsmål om din efterløn, kan du kontakte a-kassens efterlønssteam på 7248 6020 eller efterloen@sl.dk.

Jo, vi er kreative

Marie Sonne, 1. forbunds næstformand, Socialpædagogerne
Peter Bruun Christensen fra PLS giver i en artikel fra Socialpædagogen 02/2011 udtryk for, at det er bekymrende, hvis kreativ udfoldelse ikke bliver en del af en ny socialpædagogisk uddannelse. Det ville jeg også være bekymret for. Kreativitet spiller en vigtig rolle i al form for pædagogisk praksis og uddannelse.

Den er derfor også tænkt ind i uddannelsesskitsen til en socialpædagogisk uddannelse – som et dynamisk forhold mellem teori og praksis, og som

særlige læreprocesser, hvor sanseoplevelser er i fokus.

Det sidste udtrykkes i skitsen som arbejdet med 'æstetiske udviklingsprocesser'. De er indskrevet i uddannelsens modulopbygning, herunder også praktikken, og kan ses som en handlekompetence, der udspringer af det kreative læringsrum, linjefagene tilbyder.

Men der er brug for gensidige erfaringsudvekslinger om læring fra det, vi i dag kalder linjefagene, men som i en ny uddannelse måske kunne hedde noget andet? Derfor ser jeg en vægtig grund til at debattere med afsæt i det første spørgsmål, der er formuleret i forlængelse af artiklen: Hvordan bruger du de kreative elementer fra din uddannelse i dit arbejde? Men jeg ville nok omformulere det til: Hvordan bruger du læringen fra dine linjefag i dit arbejde?

For kreative elementer møder man som studerende forhåbentlig også i forbindelse med undervisningen i de øvrige fag og fagområder – i form af for eksempel forskellige undervisningsmetoder, forsøg med læringsstile, gruppedynamikker og fremlæggelsesmåder. ■

ILEX – International Learning Exchange in Social Education**VIL DU ARBEJDE ET ÅR I USA?**

Så bør du overveje at deltage i ILEX's udvekslingsprogram med socialpædagogiske arbejdspladser i USA. Næste hold begynder i juni 2011 og fortsætter et år frem. Med ILEX's udvekslingsprogram siger du ja til at arbejde i en institution på lige vilkår med dine amerikanske kolleger. ILEX sørger for sygeforsikring, arbejdsskadeforsikring og logi og betaler et månedligt stipendium á 865 dollars. Her ud over skal du selv betale for rejsen til USA, almindelige udgifter til mad, tøj og fritidsaktiviteter samt køb af bil.

Holdet, der begynder juni 2011, vil rejse på et studievisa, idet de vil gennemgå et kursus via arbejdsgiveren og en gang om måneden deltage i et symposium arrangeret i samarbejde med University of Maine. Hvis du ønsker at forlænge dit ophold til 18 måneder, vil du få et akademisk diplom for dette uddannelsesforløb.

Såvel nyuddannede som erfarne pædagoger er velkomne til at ansøge.

For yderligere information er du velkommen til at ringe til Dea Engberg, Socialpædagogerne, 7248 6841, eller sende en email: dee@sl.dk, og hun vil sende mere relevant materiale. Du kan også finde informationer samt ansøgningskema på ILEX's hjemmeside: ilexchange.net

Datoerne for de kommende hold er:

JUNI 2011 – ansøgningsfrist 1. april 2011 · **AUGUST 2011** – ansøgningsfrist 1. juni 2011

SOCIALPÆDAGGERNE I MEDIERNE

Kontaktpersoner kan ikke erstatte en anbringelse

Presswire, Altinget.dk og DK-Nyt
22. februar

Kommunerne er begyndt at skruer op for deres brug af kontaktpersoner til udsatte børn og unge. Det bekymrer flere organisationer, deriblandt Socialpædagogerne.

'Da kommunerne for nogle uger siden fremlagde deres budgetter for 2011, kunne man se, at de har planer om at spare 16 pct. på døgninstitutionsoverområdet i forhold til, hvad de brugte på området i 2009. Det er meget, og det vil uden tvivl få stor betydning for en masse drenge og piger rundt omkring i landet. Og når man så kan se, at de samtidig skruer op for kontaktpersonsordningen, ligger det lige for at antage, at kommunerne flytter problemerne fra en kasse til en anden. I stedet for at gøre det de skal, nemlig at give de udsatte børn og unge et fagligt forsvarligt tilbud,' siger Socialpædagogernes formand Benny Andersen.

Forkert om anbragte børn

Berlingske 21. februar

Debatindlæg af Benny Andersen: Vi ved ikke nok om effekten af det, der foregår på det specialiserede sociale område. Sådan lyder konklusionen i en stor artikel i Berlingskes nye tidsskrift Politiko. Og jeg medgiver, at vi sagtens kan blive klogere på, hvad der virker og hvorfor, når vi taler om anbragte børn og unge. Men det er ikke helt rigtigt, når Mette Deding fra SFI siger, at vi bare poster penge i området, uden at vide noget som helst om, hvad der virker. Og at vi bruger et stigende milliardbeløb på forebyggende foranstaltninger og anbringelser, som ser ud til ikke at gøre nogen som helst gavn. For det første er gruppen af anbragte børn ikke en til en sammenlignelig med gruppen af ikke-anbragte børn. Børn og unge bliver ikke anbragt med mindre, der er tungtvejende grunde til at gøre det.

Alt for ofte venter systemet tilmed med at anbringe dem, til de er godt oppe i teenageårene – på trods af, at al tilgængelig forskning viser, at jo tidligere man sætter ind desto bedre. Den manøvre forklarer desuden også, hvorfor vi bruger så mange penge på det, for det bliver alt andet lige dyrere jo ældre barnet er, når det bliver anbragt.

For det andet ved vi faktisk en del om, hvad der skal til for at et barneliv lykkes. Og vi ved også en del om, hvad der skal til for at rette op på et liv, der er på vej i den gale retning. Socialpædagoger arbejder hver dag året rundt med anbragte børn og unge. Og praksisfeltets viden og erfaringer bør spille en langt væsentligere rolle i indsamling og bearbejdning af viden på området. Men vi giver Mette Deding – og andre ret i – at der er behov for en markant oprustning af forskningen på dette område. De socialpædagogiske arbejdssteder vil i dag rigtigt gerne arbejde vidensbaseret, ikke mindst fordi det vil være med til at skabe større faglig identitet og stolthed. Og mange steder sker det også. Vi synes til gengæld, at der er behov for et nationalt forskningsprogram på det socialpædagogiske arbejdsområde. Socialpædagogerne offentliggjorde i november sidste år sammen med Ugebrevet Mandag Morgen en stor cost benefit-analyse, der med stor tydelighed viste, at en målrettet tidlig indsats over for udsatte grupper giver et målbart samfundsøkonomisk afkast.

Synscenter Refsnæs skal spare 7 millioner

Altinget.dk 21. februar

Synscenter Refsnæs er Danmarks eneste for blinde og svagtseende børn, og formanden for Socialpædagogerne er bekymret over beslutningen om besparelserne. 'Synscenter Refsnæs er unik i kraft af sin faglighed. Og bliver der skåret så voldsomt i skolens bevilling, så risikerer vi at tabe mange års opbygget viden og kompetencer, når det handler om blinde og svagtseende børn,' siger Benny Andersen i en pressemeddelelse. Ved kommunalreformen i 2007 var Synscenter Refsnæs et af de i alt tre landsdækkende institutioner, der særskilt blev udnævnt til landsdækkende tilbud, som kommunerne er forpligtet til at benytte. Derfor er Benny Andersen bekymret for de konsekvenser, som besparelserne kan få. 'De helt store tabere i det spil er og bliver de her blinde og svagtseende børn og unge, hvoraf mange af dem desuden slås med yderligere handicaps. Børn og unge som har krav på og brug for en helt særlig behandling – af fagligt uddannede,' siger han.

Sparekrav giver en farlig udvikling nu

Kalundborg Folkeblad og Nordvest
Nyt 12. februar

Forbundsformand Benny Andersen om sparesituationen på Synscenter Refsnæs: 'Vi risikerer at tabe mange års opbygget viden og kompetencer, når det handler om blinde og svagtseende børn. Og bliver der skåret voldsomt i skolens bevilling, risikerer vi at tabe mange, mange års opbygget viden og kompetencer, når det handler om blinde og svagtseende børn.' Med disse ord kommenterer forbundsformand for Socialpædagogerne, Benny Andersen, situationen på Synscenter Refsnæs, der på grund af faldende børnetal har været nødt til at spare syv millioner kroner på sit budget og måske skal spare andre 10 millioner kroner eller flere i løbet af året. Det skyldes, at kommunerne sender færre til landets eneste center for blinde og svagtseende børn og unge. Forbundsformanden peger på, at det er en sårbar gruppe, og at det er meget nødvendigt med en specialiseret behandling af de blinde og svagtseende.

Blinde børn isoleres i skolen

Danske Kommuner, Altinget.dk og
DK-Nyt 11. februar

Kommuner holder igen med at sende elever til landets eneste center for blinde og svagtseende børn. Det betyder, at regionen skal spare syv millioner kroner på Synscenter Refsnæs. Og der lægges op til yderligere besparelser på ti millioner kroner. Dermed risikerer kommunerne at tabe mange års opbygget viden og kompetencer, når det handler om en udsat gruppe af børn, frygter fagforeningen Socialpædagogerne. 'Det er en farlig og glidende bevægelse, vi også oplever på andre områder inden for det specialiserede sociale område. Kommunerne hjemtager deres børn, unge og voksne borgere fra de specialiserede tilbud til egne tilbud,' siger Socialpædagogernes formand Benny Andersen.

Vi har brug for en børnetalsmand

DK-Nyt 11. februar

Debatindlæg af Benny Andersen: I Socialpædagogerne roser vi oppositionens forslag om oprettelse af en

egentlig børnetalsmand i Danmark. Vi har brug for en talsmand, der kan tale børn sag – et sted, hvor børn kan henvende sig, når ikke føler sig hørt. S og SF stiller nu forslag om at etablere en børnetalsmand, som på linje med den tilsvarende funktion i Sverige, Norge, Finland og Island skal være et sted, hvor børn kan henvende sig og få hjælp, når de ikke føler sig hørt. Socialpædagogerne har længe peget på behovet for en børnetalsmand og hilser derfor forslaget velkomment: Vi har efterhånden set mange eksempler på, at børn har brug for deres helt egen ombudsinstans – en institution, som sikrer, børnenes retssikkerhed. Det vil være en rigtig god overbygning til Ankestyrelsen. Og oprettelsen af en børnetalsmand vil desuden være med til at sikre, at Danmark fremover lever op til FN's Børnekonvention.

Redaktionen er afsluttet onsdag den 23. februar 2011. Se flere presseklip på www.sl.dk/slmedierne

Hestensvej

Heste som terapi og personlig udvikling

Kurser i april og maj

Heste- og rideterapeut
Truels Vallø Bisgaard

Tlf: 26 82 12 62

www.hestensvej.dk

KREDSNYT & KALENDER

LILLEBÆLT

Medlemsmøde OK11

10. marts kl. 17.00 – 20.00

Mødecenter Odense, Buchwaldsgade 48, 5000 Odense C. Der afholdes medlemsmøde om OK11 ved forbundsformand Benny Andersen. Tilmelding senest den 7. marts på www.sl.dk/lillebaelt

MIDTSJÆLLAND

Rejse til Budapest for seniorerne i kreds Midtsjælland, Storkøbenhavn og Storstrøm

28. august – 4. september

Fællesrejse for seniorer fra BUPL og Socialpædagogerne til Budapest. Pris pr. person i delt dobbeltværelse 4.775 kr. Tillæg for eneværelse 850 kr. Pladserne fordeles efter først til mølle-princippet. Henvendelse til: Klingenberg, Priorgade 3, 4200 Slagelse, info@klingenberg-rejser.dk.

NORDSJÆLLAND

Medlemsmøde OK 2011

17. marts kl. 16.00 – 18.00

3F's lokale, Milnersvej 41D, Hillerød. På mødet deltager forbundsformand Benny Andersen. Overenskomsten 2011 vil blive gennemgået og der vil være mulighed for at stille spørgsmål hertil. Tilmelding senest 14. marts til nordsjaelland@sl.dk

STORKØBENHAVN

Leder-, TR- og AMR-møde

15. marts kl. 8.45 – 16.00

Salen på kellersvej i Søborg. 8.45 Morgenkaffe. 9.00 velkomst v. kredsformand Lars Petersen. 9.15 Hey, hallo – vi er her stadig! v. Thorkild Olsen fra Villa Venire A/S. 12.15 Frokost. 13.00 Ligelønsseminar v. ligestillingskonsulent Ingeborg Østergård samt jurist. 16.00 Tak for i dag. Se mere på sl.dk/storkoebenhavn. Tilmelding senest den 10. marts på 7248 6700 / storkoebenhavn@sl.dk

Koldkrigsmuseum Stevnfort for seniorerne

Onsdag 13. april kl. 8.30

Busafgang 8.45 fra Valby station (Lys-

højgårdsvej). Bussen følger os hele turen. Oplev det unikke fæstningsværk fra Den kolde krig med 1,6 km gange, 18 meter under jorden og cirka 10 grader varme (husk gode traveskosko og en god frakke). Hør historien på en guidet tur. Bagefter er der frokost på Rødvig kro. Vi forventer, at være tilbage i Valby cirka kl. 15.30. Pris: 250 kr. for medlemmer, 400 kr. for ikke-medlemmer. Tilmeldings- og betalingsfrist 4. april til sektionens bankkonto reg. 2191 konto 0567405745. Tlf: 2489 1061.

Seniorsektionen

Velkommen til seniorsektionen: Hvis du er 55 år eller derover kan du tilmelde dig seniorsektionen på mail: seniorerne@yahoo.dk / tlf: 24891061.

STORSTRØM

Generalforsamling i seniorsektionen

22. marts kl. 10.00 – 14.00

Kredskontoret, Kæpgårdsvej 2 C, 4840 Nr. Alslev. Dagsorden: Valg af formand. Generalforsamlingen følger vedtægterne for pensionerede og efterlønnede pædagoger. Alle kan deltage, såfremt man er medlem af Socialpædagogerne, men der kræves forudgående tilmelding, såfremt man ønsker at deltage i spisningen. Seniorsektionen er som vanligt vært ved et mindre traktement. Tilmelding senest den 15. marts til P.E. Christensen på tlf. 5572 7634.

Cafémøder for familieplejere i Lolland

Familieplejenetværket afholder café-møder for familieplejere i Lolland Kommune første tirsdag i hver måned (undtagen juni-august) i 3F's lokaler, Havnegade 19, 4900 Nakskov. Se hjemmesiden for tidspunkt. Kom og mød andre familieplejere, vær med til at debattere spændende emner og få faglige input. Tilmelding ikke nødvendig. Medbring selv kaffe/te og eventuelt brød. Spørgsmål til Helle Utermöhl på tlf. 2336 3499 eller mail leif.utermaehl@adslhome.dk

Første halvår 2011

Kæpgårdsvej 2C, 4840 Nr. Alslev. Der afholdes møder i familieplejenetværket den første tirsdag i hver måned. Møderne afholdes på kredskontoret

og der er ingen tilmelding, medmindre andet er oplyst – se kredsens hjemmeside www.sl.dk/storstrom under fanebladet familieplejere.

SYDJYLLAND

Generalforsamling for seniorer

23. marts kl. 18.00

Metalhuset i Ribe, Seminarievej 9, 6760 Ribe. Senior Sydjylland vil være vært ved en bid brød, øl/vand, kaffe og the. Tilmelding senest den 15. marts til Vita Lindholm Tlf. 7612 3836 / Arne Larsen Tlf. 7544 5488

Ledergeneralforsamling og debattema

24. marts kl. 9.00

Esbjerg Højskole. Ordinær ledergeneralforsamling efterfulgt af et lederfagligt input, med foredrag af Betina Rennison. Hun vil tage udgangspunkt i sin nye bog: 'Ledelsens geanologi – offentlig ledelse fra tabu til trend'. Læs mere på www.sl.dk/sydjylland, hvor du også kan tilmelde dig senest den senest den 18. marts.

Nu kan jeg tale frit

13. april kl. 18.30 – 21.00

Koldinghallerne, Ambolten 2-6, 6000 Kolding. Temaaften med Preben Brandt, dr. med., speciallæge i psykiatri, bestyrelsesformand i projekt UDENFOR og tidligere formand for Rådet for Socialt Udsatte. Han har blandt andet udgivet bøgerne 'Byn og social ulighed', 'Socialpsykiatri' og 'Udelukkende velfærd'. Læs mere og tilmeld dig senest den 29. marts på www.sl.dk/sydjylland

ØSTJYLLAND

Cafémøde for familieplejere

15. marts kl. 9.30 – 12.30

Kulturhuset Skanderborg, Parkvej 10, 8660 Skanderborg. Mulighed for kollegialt samvær, vidensdeling, information om nyheder på familieplejeområdet og familieplejenetværket, samt fokus på den enkelte familieplejer. Arrangementerne er gratis og medlemskab af Socialpædagogerne er ikke en betingelse. Tilmelding senest 8. marts til Lilli Bach, toesen@andersen@tdcadsl.dk eller 5133 8957.

Medlemsmøde om efterløn

23. marts kl. 17.00

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj. Hvor meget får jeg i efterløn? Hvilken indflydelse har pensionsopsparinger på efterlønnen? Hvilken indflydelse har det, hvis jeg arbejder på deltid i efterlønsperioden? Hvilken betydning har efterlønbeviset? Det er nogle af de spørgsmål, du kan få svar på ved mødet med efterlønsgruppen. Tilmelding senest 19. marts til Formand Steen H. Eriksen, tlf. 8649 5389, she@vestdjrnsnet.dk eller Flemming Simonsen, tlf. 8657 2454, flemmingogbirgit@hotmail.com

Årsmøde for ledere og mellemledere

23. marts kl. 14.00 – 16.00

Montra Nilles Kro, Hadstenvej 209, 8471 Sabro. Igen i år afholdes årsmøde for ledere og mellemledere. Programmet vil blandt andet indeholde et oplæg fra konsulent Tim Bak, Team Consult Development. Følg med på www.sl.dk/ostjylland – hvor dagsordenen vil blive lagt ud, når programmet ligger fast. Tilmelding senest 16. marts til oestjylland@sl.dk

Cafémøde for familieplejere

12. april kl. 9.30 – 12.30

Kulturhuset i Randers, Stemannsgade 2, 8900 Randers. Mulighed for kollegialt samvær, vidensdeling, information om nyheder på familieplejeområdet og familieplejenetværket, samt fokus på den enkelte familieplejer. Arrangementerne er gratis og medlemskab af Socialpædagogerne er ikke en betingelse. Tilmelding senest 5. april til Lilli Bach, toesen@andersen@tdcadsl.dk eller 5133 8957.

ØVRIGE

Mænd og kvinder i medspil, modspil og samspil

28. april kl. 19.00

Foredrag af John Engelbrecht om mænd og kvinders kommunikation. Hvad skal der til for at mænd og kvinder bliver hinandens bedste udfordring i stedet for hinandens største begrænsning? Arrangør: LO Sydlyn. Sted: Faaborg bibliotek, Herregårdscetret, 5600 Faaborg. Gratis adgang for LO-medlemmer. Tilmelding på post@lo-sydlyn.dk

Landsmøde i netværket for hospitalspædagoger

26. maj 2011 kl. 9.00-16.30 på Severin i Middelfart

Det (u)perfekte menneske – det er ikke let(h)

Måden vi via positiv psykologi og kostpolitik indtager livet. Hvad er den rigtige sandhed? Hvor lidt skal der til for at kosten får en positiv betydning? Positiv psykologi i forhold til forandringer, sygdom, accept, at være indlagt, at mestre smerter, dødsangst.

Foredragsholdere:

Jonas Fisker. Er psykolog og har arbejdet i psykiatrien gennem 10 år, samtidig med at have beskæftiget sig indgående med positiv psykologi. Positiv psykologi er videnskaben om

lykken og det gode liv. Foredraget vil tage udgangspunkt i, hvordan vi kan forstå det gode liv, og hvordan vi fagligt kan implementere det i vores arbejde.

Christian Bitz. Kendt fra godmorgen Danmark. Foredragsholder, forfatter og ernæringseksperter. Christian Bitz vil komme ind på den politisk bestemte effekt i vores samfund angående kostpolitik. Er de, der ikke motionerer eller spiser 'korrekt', ved at blive en 'udstødt' gruppe? Er det ved at tanke til samfundshysteri? Eller er der en mening med galskaben? Glæd dig til en super energisk og livlig foredragsholder.

Tilmeldingsfrist: 20. april 2011

Yderligere oplysninger og tilmelding: www.sl.dk/kalender

Landsmøde og konference for familieplejekonsulenter

12. og 13. maj 2011

BRUD OG BROER I EN BRYDNINGSTID

Prof. dr.phil. Lars-Henrik Schmidt, psykolog Flemming Sell, psykolog Gitte Haag samt cand.psych. John Zeuthen er navne du vil opleve på konferencen

Tilmeldingsfrist: 12. april 2011

Yderligere oplysninger og tilmelding: www.sl.dk/kalender

Konference og landsmøde i Ældrenetværket

9. – 10. maj 2011 på Vejers Strandhotel

Vi har valgt det overordnede emne 'Arbejdsglæde' – blandt andet på baggrund af Socialpædagogernes projekt omkring dette! Det kan være svært at bevare optimismen og arbejdsglæden i disse spare- og nedskæringstider. Vi har fået Henrik Lesley til at give et oplæg om 'at blive lykkelig med vilje'. At få fokus på styrker, engagement og arbejdsglæde.

Tilmeldingsfrist: 8. april 2011

Yderligere oplysninger og tilmelding: www.sl.dk/kalender

Fortæl dog hvad I kan, så det kan forstås på rådhusene

Af Sytter Kristensen,
formand, LEV

Den rigtig gode artikel 'Når mor og far stjæler opmærksomheden', som var at læse her i Socialpædagogen mellem jul og nytår (Socialpædagogen nr. 26/2010) fik mig til at tænke, at næste gang, jeg fik muligheden for at skrive her på bagsiden, skulle det handle om samarbejdet mellem botilbuds personale og forældre/pårørende.

Efterfølgende har jeg alligevel tænkt, om emnet er relevant? Jo, det er det selvfølgelig al den stund, at samspillet mange steder ikke fungerer, og at magtkampe ødelægger mange gode muligheder for at gøre noget godt for den enkelte, som bor på botilbuddet. Men det er jo bare et af de mange temaer, som skal være overskrift på, hvad socialpædagogik er. Og som fortæller, hvad I som socialpædagoger står for, og hvor jeres faglighed gør en forskel.

Sidste gang jeg fik lejlighed til at skrive på bagsiden, prøvede jeg at sige til jer, at I må på banen, hvis de socialpædagogiske arbejdspladser, specielt inden for bo- og støttetilbud for voksne mennesker med udviklingshæmning, skal bevares. Det gjorde desværre ikke det store indtryk, så jeg prøver igen.

Vi ser, at flere og flere stillinger bliver besat med ikke-uddannede personale. Alle sammen ansættelser, som ledelse og tillidsfolk er enige i. Ellers ville det ikke kunne lade sig gøre.

Meget muligt, at det ofte er eneste løsning, men derfor er det også dobbelt nødvendigt at få beskrevet, hvad det er I kan, som sikrer fortsat god socialpædagogik.

Får I ikke dokumenteret denne faglige kompetence, så både politikere og fagchefer fremadrettet kan forstå nødvendigheden af jeres positioner, er min frygt, at fremtiden bliver som i så mange andre lande: At området bliver betjent af velmenende personer, som giver omsorg, men som mangler indsigten, uddannelsen og viden til at komme ud over blot at gøre noget for andre.

Vis det, I kan: nemlig at gøre det muligt at få den enkeltes ressourcer frem, og få vedkommende til at mærke selvtilliden.

Det er min oplevelse, at I i meget højere grad end tilfældet er i øjeblikket, skal gøre op med jer selv, hvad der er jeres kompetencer, og hvad I kan overlade til andre.

Og det sker kun, hvis I kan dokumentere og beskrive jeres kvalifikationer. Det kan for eksempel handle om jeres faglige tilgang til pårørende-samarbejde. Eller det kan handle om, hvordan I sikrer en kommunikation for den enkelte, så vedkommende kan deltage i samfundslivet – og herunder efterlevelsen af handicapkonventionen. Eller det kan handle om sorgbearbejdelse og alle de mange socialpædagogiske opgaver, som er dagligdagens udfordringer.

Socialpædagoger er ikke en faggruppe, som har ry for at udtrykke sig på skrift. Vis, at I kan og vil. Gør I det ikke, frygter jeg, at I ikke på sigt er en faggruppe, som der regnes med inden for området. Og det ville være synd. Meget synd for de mennesker som er så afhængige af jeres faglighed. Af alt det I kan. ■

- Kan blandede faggrupper være med til at løfte faget kvalitetsmæssigt?
- Hvor mange af dine daglige opgaver kunne med rette udføres af andre faggrupper?

Deltag i debatten på
socialpaedagogen.dk/prik